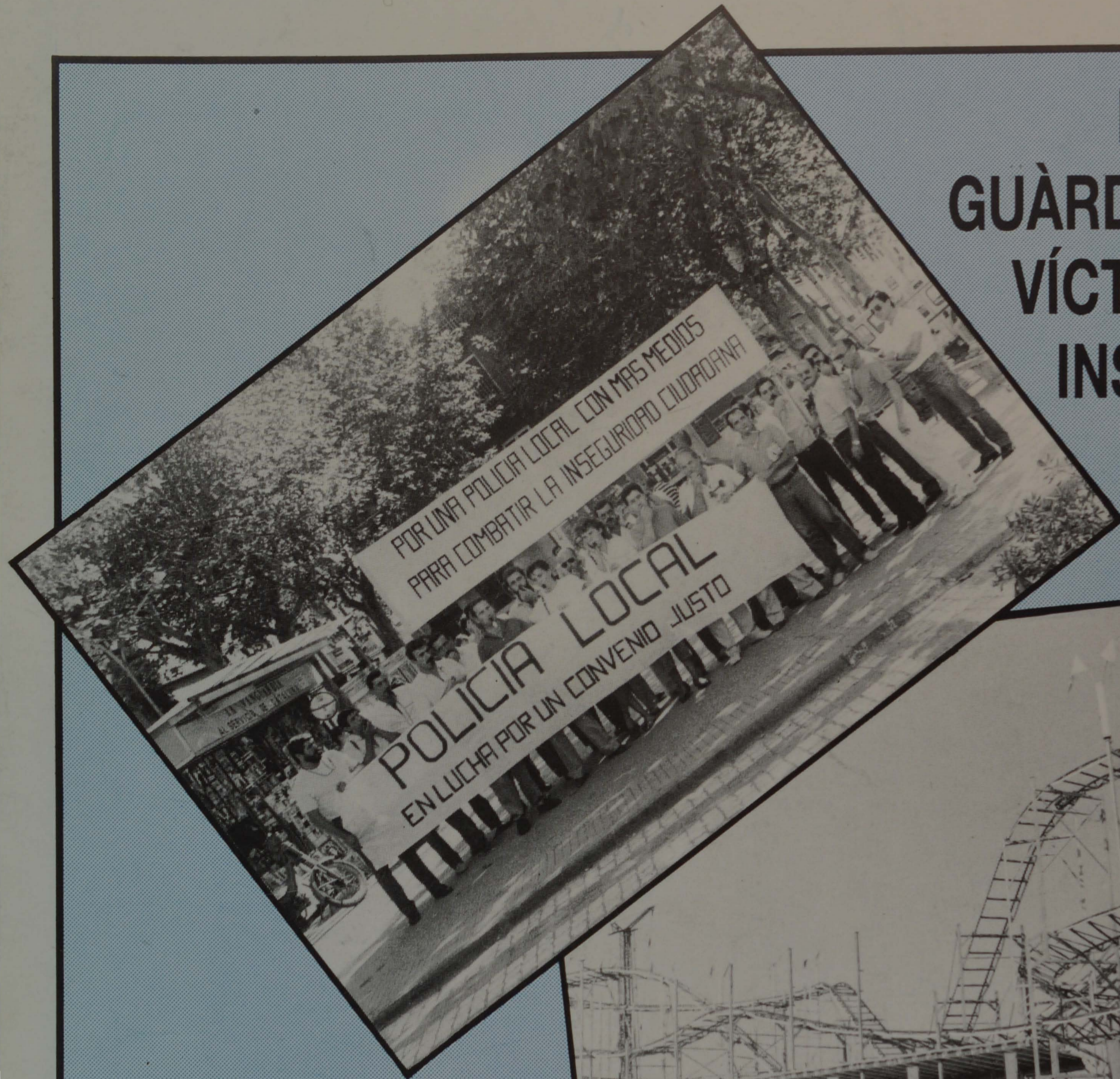
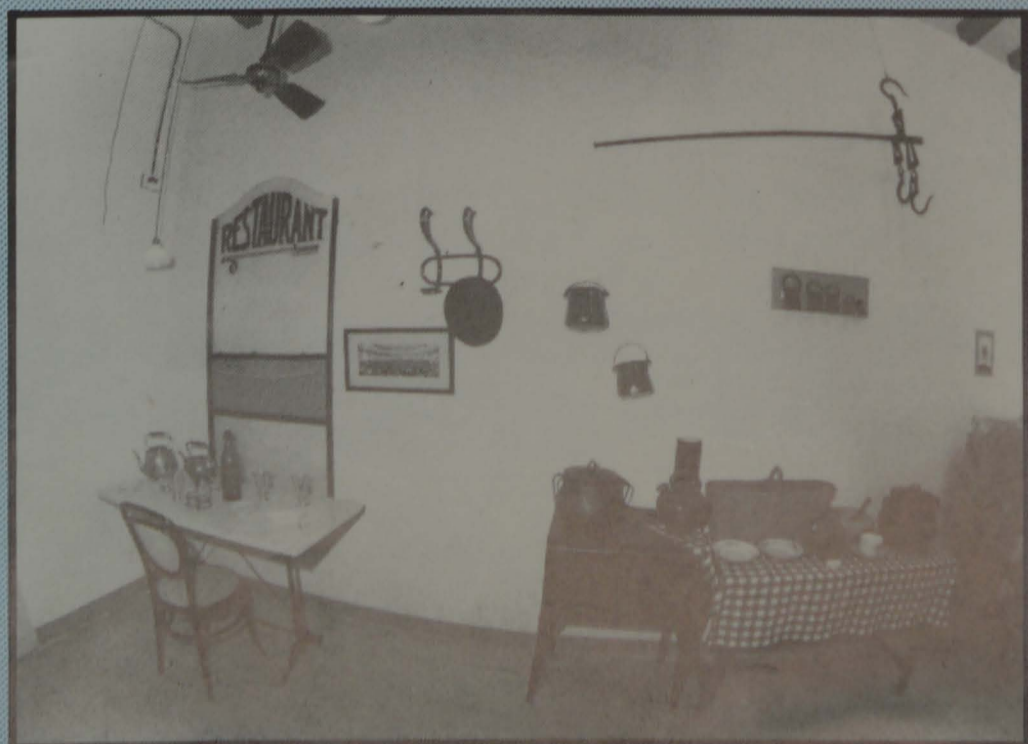

LOS HEAVIES
también se manifiestan

LA FIRA I LA GUÀRDIA URBANA VÍCTIMES DE LA INSEGURETAT

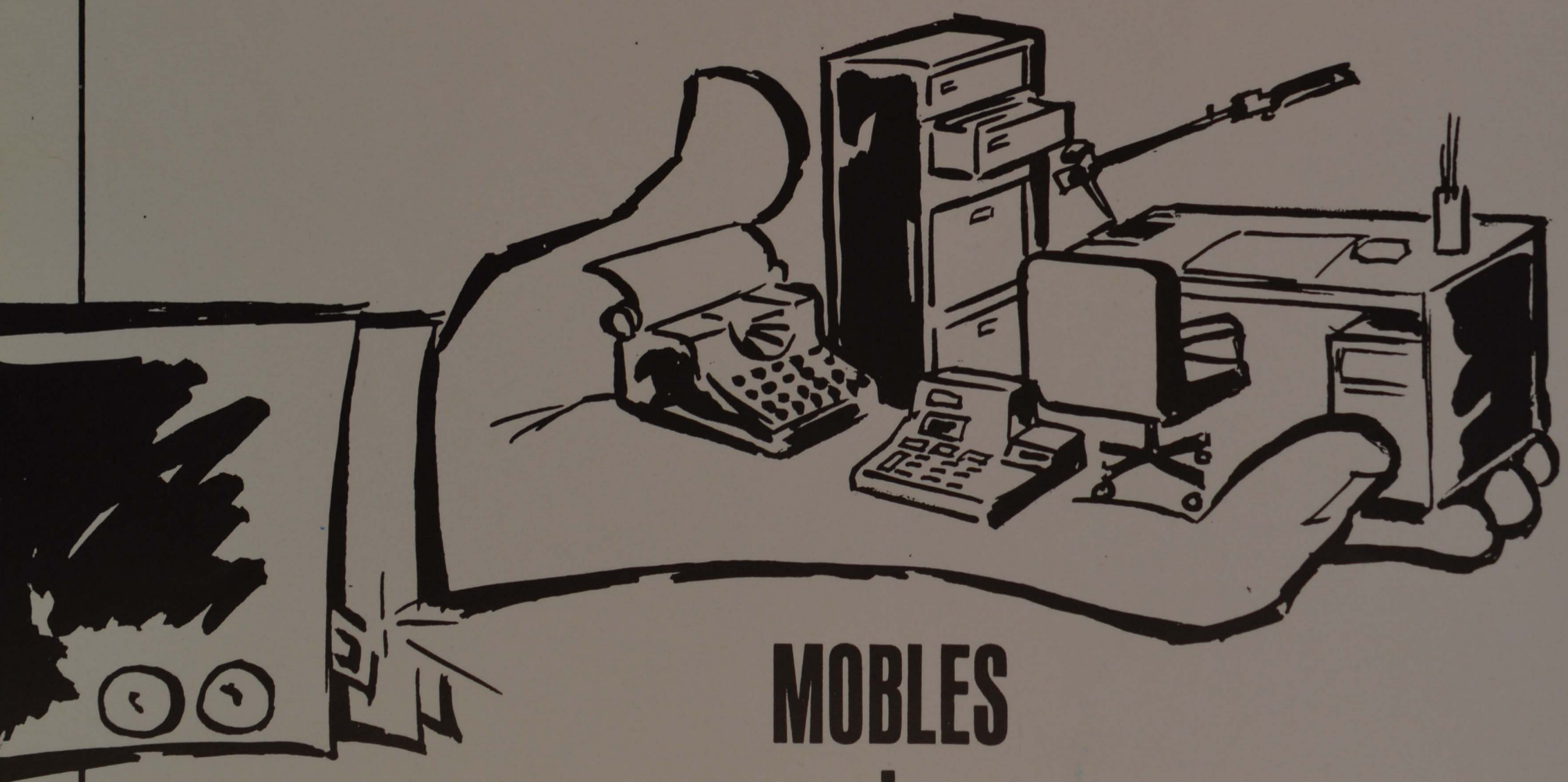
Mentre un grup de guàrdies urbans es manifestaven demanant més medis, els firaires es plantejaven no venir l'any que ve si no se'ls assegura protecció.

Un museu per la nostra història

Tot per a l'oficina

PAPERERIA
LLIBRERIA
COPISTERIA
MOBLES i
MÀQUINES
D'OFICINA

MOBLES
|
MAQUINES

SERVEI SECRETARIA

CASTELLA, 27 - TEL. 379 37 49 - EL PRAT

LA IDEA DE L'ATENEU

N el llibre «Les ciutats invisibles» de l'escriptor Italo Calvino, l'aventurer Marco-Polo li fa una descripció de les ciutats que ha visitat, al melancòlic Gran Kan. El seu ha estat un viatge a través de les relacions dels homes i les ciutats a on viuen, la memòria, els signes, els desitjos, els canvis, els ulls, els noms, els morts, el cel, les ciutats ocultes,

Ens van describint des de les petites ciutats íntimes i vives fins les grans megalòpolis on «la gent no és saluda pel carrer» i a on «els desitjos ja s'han convertit en records».

Aquestes ciutats o pobles invisibles que viuen en la nostre percepció de l'entorn on vivim, van des de la poètica i serena «ciutat adormida», passant per la nocturna i silenciosa «ciutat que dorm» fins la trista i fosca «ciutat dormitori» que curiosament ens desperta d'aquest viatge sensitiu i ens dutxa amb l'aigua freda de la nostra realitat actual.

Podem fer nosaltres la descripció d'un poble, que podria ésser El Prat de Llobregat, a la vora d'un riu i prop, molt a prop, d'una gran ciutat; Un poble, encara dins dels límits de tamany per continuar essent-ho, i amb tots els defectes de la gran ciutat avançant a grans passes

En aquest poble molta gent hi viu, però molta altra només hi dorm, i no per res, el que passa és que no saben com viure-hi: «A on vas?», «Què fas?», «A les deu de la nit ja no hi queda ni una ànima, pels carrers»; «Aquest poble no té res!!». Al club d'escacs local, entre partida i partida es parla de la joventut i la seva falta de motivació per participar i gaudir d'iniciatives que els omplin el temps d'esbarjo i els ajudin a formar el caràcter propi i, de retruc, el de la comunitat. Al de bàsquet del poble hom es queixa de que molta gent només hi va a jugar a bàsquet, sense pensar en fer club recolzant als seus companys d'altres categories, en contribuir a mantenir una organització que necessita de totes les mans i esforços, per no disposar de grans pressupostos.

Imaginem-nos que aquest poble té cinquanta entitats, entre culturals, esportives, recreatives, agrupacions teatrals, escoltes, musicals, corals,

fotogràfiques, taurines, penyes de tots tipus, i un llarg etc.

De cara enfora és un poble amb totes aquestes entitats que cobreixen un molt ampli espectre d'activitats de tot tipus i recullen a força gent, però aquestes entitats que coexisteixen al mateix poble quasi mai conviuen unes amb les altres que és la única manera de donar a conèixer el poble en la seva dimensió real als que hi vivim.

Tenim la gent, el desig, unes entitats entusiastes que ens donen totes les possibilitats, el que ens falta doncs, és aquest lloc d'interrelació tan antic i necessari com la mateixa civilització, per convertir un poble en un lloc agradable, conegut i estimat, a on viure.

Perquè una persona s'integri a la vida del poble normalment ho ha de fer a través de qualsevol col·lectiu dels que parlem, i moltes vegades no és gens fàcil trobar el camí per accedir-hi, bé per desconeixement o perquè resulta difícil trencar el gel del primer contacte.

D'altra banda la majoria de les entitats estan mancades de gent que és el seu objectiu i al mateix temps el seu principal recurs per subsistir, i també troben dificultats per arribar a fer-se conèixer per la gent i captarla. El/que ens falta és aquest gran mercat socio-cultural, aquest punt de trobada entre la demanda de la gent amb ganes de participar i l'oferta de possibilitats per participar en la vida del poble.

Les nostres entitats i agrupacions haurien de fer aquest petit pas endavant per entre tots constituir l'Ateneu, que no ha d'ésser una altra entitat sinó, simplement, un esforç comú que ampliaria els horitzons de cada entitat i constituïria un centre d'informació permanent sobre l'oferta social del nostre poble cara a la participació i la construcció del seu futur. Imaginem que per això només caldria que cada entitat fes, un cop l'any, alguna activitat cara a aquest centre comú, una petita aportació que de pas serveix per matenir informat al poble sobre la entitat i així evitar que El Prat sigui un «poble invisible» per la gent que hi vivim.

Aquesta... és la idea de l'Ateneu.

Delta

LLOBREGAT

EDITA
SOCIETAT DE COMPTES
DE PARTICIPACIÓ
«DELTA DEL LLOBREGAT»

GESTOR I DIRECTOR
Jaume Monés Albet

SECRETARI
Pedro-Manuel Azuara

CONSELL DE REDACCIÓ
Narcís Bages, Pere Baltà, Agustí Casas, Manuel Dobaño, Miquel Domenech R., Glòria Escrig, Begonya Garcia, Jordi Gili, Manolo Gol, Esteban González, Angela Jové, Josep Margalef, Joan Mateu, Felip Neri Gordi, Pere Pedrals, Lourdes Prieto, Jordi Ribas, Antoni Seriol, Andrés Vázquez

INFORMACIÓ GRÀFICA
Josep Maria Sardà

COLLABORADORS
Ramón Roigé, Josep Ferret, Daniel Jordi Prat, Assumpta Albà

ADMINISTRACIÓ
Gerent
Felip Trapero

PUBLICITAT
Jaume Gili, Maria del Pilar Trapero, Nuria Bringué, Santiago Ariño i Alvar Santaolalla

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ
Pau Casals, 47 baixos
Tel. 379 05 33
El Prat de Llobregat

HORES D'OFICINA
Dimarts, de 18 a 20 h.
Divendres, de 11 a 13,30 h.

FOTOCOMPOSICIÓ
Gràf. Fomento
Perill, 8. 08012 Barcelona

TRAMES FOTOGRÀFIQUES
Servei Secretaria, S.A.
Castella, 27 — El Prat

IMPRIMEIX
Impremta Comercial
Pau Casals, 161-163 — El Prat
D.L.B. 48419 - 1977

DUDAS

Disco Bar

Un nuevo punto de encuentro para la gente joven acaba de abrir sus puertas, con la ambición de convertirse, en el local más vanguardista de nuestra localidad. De la mano de un buen profesional y public relations que todos conocéis "LIMON", las copas servidas con extrema precisión, bailan al ritmo de una buena música, en un marco original que se forma dentro de éste, más nuevo que nunca

DUDAS

Comunicamos a nuestros clientes, que próximamente se procederá a insonorizar totalmente el local, con la finalidad de poder conseguir un mejor ambiente musical y por supuesto, de evitar cualquier tipo de problemas acústicos que molesten a nuestros vecinos.

Por otra parte, instalaremos un billar americano, para los amantes de este singular juego.

También hemos pensado, iniciar toda una serie de fiestas como El Carnaval, Una noche de Terror etc... para animar la movida local, de una vez por todas.

La dirección del local, pone a vuestro alcance, un buen servicio, una buena marcha y un buen amigo "LIMON"

¡Por cierto! No tengais ningún tipo de DUDAS por venir a tomar algo a DUDAS, puesto que cualquier tipo de DUDAS que tengais, se os aclararan al pasar por caja. ES BROMA.

CALLE LERIDA, 48 - TELEFONO 370 51 54
EL PRAT DE LLOBREGAT

La seguretat ciutadana

Al'últim Ple, el del mes d'octubre, es feien unes declaracions sobre el tema de seguretat ciutadana al Prat que poden deixar perplexes a més d'un i fins i tot hom es pregunta, si en veritat són certes, si no estem dintre d'una novel·la de Kafka. El senyor Pepín Fernández, tinent d'Alcalde de l'Ajuntament del Prat, digué en aquell Ple, que la seguretat ciutadana al Prat era un problema difícil de resoldre i que tenia el comú denominador de la droga i inclús el tràfic d'armes. Si anem per un determinat sector de Sant Cosme podem comprovar que la droga es comercialitza al carrer, a ple dia, tal como si anessim a la botiga a comprar queviures. El senyor Ferràndez ho tractà i posà en coneixement al senyor Ferran Cardenal, governador civil de Barcelona, contestant-li, segons i tal com digué al Ple, que preferia el senyor Cardenal tenir concentrades aquestes activitats delictives en un lloc determinat que, per contra, estiguessin escampats per la província de Barcelona, ja que d'aquesta forma tenia controlada tota aquesta activitat

Bé, que més o menys, és de domini del ciutadà del Prat que a Sant Cosme existeixen aquestes circumstàncies i aquests fets, doncs sí, però el que és més aberrant és que les autoritats, i en el cas concret del senyor Ferran Cardenal com a màxima autoritat en mantenir l'ordre públic a la província de Barcelona, es mantinguin expectants i no hi hagi voluntat d'actuació per evitar aquestes

activitats delictives com és el tràfic de droga i no diguem ja del tràfic d'armes, i més quan expressament se li posa en coneixement i se li demana que actui.

Ens preguntem el perquè serveix crear un tribunal especial dedicat a combatir i perseguir el tràfic de droga si des de les instàncies inferiors s'actua omitint els deures més bàsics? Com pot sostenir-se una piràmide si la base trontolla?

El que es planteja aquí no solament és un problema d'incapacitat de les nostres autoritats locals alhora de solucionar una qüestió d'ordre públic, aquí es planteja també, i això encara és més punible, el consentiment, per part d'autoritats de rang superior i de competència plena, d'una activitat delictiva concentrada en un nucli determinat de la població, però que sens dubte repercuteix a tot el poble del Prat deteriorant el benestar comú i convivència. El Prat es converteix en una «presó sense reixes» on es desenvolupa una activitat delictiva sota control i on els ciutadans tenen el rol de carcellers a perpetuitat. No oblidem que la presó no acaba mai complint la seva funció de reinserció, tots els que hi són poc a poc i cada dia una mica més s'acaben corrompen. Per la qual cosa les nostres autoritats locals per incapacitat i Ferran Cardenal per estratègies de control de l'activitat delictiva ens condemnen a una pena del qual delictes el poble del Prat no és l'autor sinó que per indefensió pateix les negligències dels seus representants.

Safareig Oficial

Males llengües ens han dit que l'Ajuntament amb l'AAVV de St. Cosme estan entossudits en fer les escriptures dels nous pisos als futurs propietaris (ho seran d'ací a 50 anys) i actuals llogaters... sembla que tot va encaminat a poder-los-hi cobrar els impostos municipals i augmentar la bossa de la Casa Gran, per poder fer front al proper reajust salarial...

* * *

Tampoc entenem les males llengües perquè no es pot posar el pis a nom de dues persones, car ja s'ha donat cas de «titulars» morts i que els fills lligítims no poder ser-ne titulars (segons diuen) d'aquests pisos.

* * *

L'explicació justificativa del buidat del pou negre a la sorra de la platja, per part dels amos del «Mare Nostrum», ha estat clara i contundent: «La xupa costa 16.000 ptes. i ho buiden al rec que hi ha davant de la porta del Cala Gogó, 500 metres més amunt». Per què gastar-se 16.000 ptes.? Han seguit les evacuacions i les denúncies...

* * *

L'Ajuntament és un mal pagador, sempre ho ha estat però potser mai com ara, i així ens trobem que els antics «matarifes» del Prat, acomiadats i amb una sentència de Magistratura en ferm al seu favor, encara no han cobrat. Motiu: l'Ajuntament no té diners.

SERVICIO OFICIAL

SERVICIO GRUA PERMANENTE

▲ CITROËN ▲

Teléfonos 379 16 55
379 32 23
370 23 00

TALLERES J. GARCIA

Catalunya, 59-61
EL PRAT

Crònica del Ple

L'increment dels Tributs Municipals

S'apravà la modificació: l'increment dels tributs Municipals per l'equip de govern i Socialistes Independents. PSC i CiU critiquen la gestió de l'equip de govern en matèria de Seguretat Ciutadana. Necessitat de que l'Estat incrementi la financiació de les Hisendes locals.

EL «R.O.M.» APROVAT

Al Ple del mes d'octubre s'apravà, amb els vots contraris de CiU-PSC i AP, i modificà alguns articles del «Reglament Orgànic Municipal», R.O.M. El ROM que ha de regir al Prat recull la proposta sorgida de la Federació Catalana de Municipis. Pau Ribas, de CiU, criticà el ROM dient que els articles 58, 59 i 60 eren de discutible legalitat i que creia que anaven contra el sentit de la Constitució i concretament del seu article 18, ja que no entenia el perquè els regidors de l'oposició havien de declarar llurs ingressos, patrimoni i comptes bancàries, afegint que la transparència econòmica no l'havia de donar l'oposició i sí l'Alcalde. Joan Serret, del PSC, no es estigué d'acord amb el punt que feia referència a la destrucció de les cintes magnetofòniques que graven el Ple, la qual destrucció està reservada a la decisió de l'equip de govern, entenent que aquesta prerrogativa no ha d'ésser unilateral sinó que també reservada aquesta facultat a la decisió dels grups de l'oposició.

AGERMANAMENT AMB NICARAGUA

A la proposta d'agermanament amb Nicaragua el regidor Pau Ribas, de CiU, entenia que l'agermanament s'ha de fer amb pobles que hi hagin uns vincles clars i que en tot cas s'havia de preguntar a l'embaixador de Nicaragua quins hi poden haver. Contestà el Tinent d'Alcalde, Josep Pérez que per efectuar-se l'agermanament, previament es necessitava la proposta formal aprovada en el Ple i que a la Costa Atlàntica de Nicaragua, a la Laguna de Perlas, hi ha diferents poblacions que per les seves característiques es podia fer l'agermanament, afegint que els motius de l'agermanament no es feien per tal de poder viatjar.

DUBTES EN EL SISTEMA DE SELECCIÓ DE PERSONAL

Amb motiu de la contractació de personal per l'Àrea d'Esports, el senyor Cermerón, de Socialistes Independents, digué que a esports s'havien de buscar més subvencions i que el tècnic d'aquesta Àrea cal que desenvolupi una tasca més esportiva i no solament burocràtica, a la cartera d'esports hi

ha destinats 17 milions de pessetes, propugnant que s'havia de crear un Patronat o entitat que es dedicés exclusivament a aquesta tasca. Joan Pau Giralt, de CiU, també digué que feia falta que el tècnic es dedicés al desenvolupament de l'esport i no ésser un funcionari que solament desenvolupa la tasca burocràtica. Lluís Mijoler, regidor encarregat d'aquesta Àrea, contestà que el tècnic de l'Àrea d'Esports fa una bona tasca i que s'havien anat a buscar totes les subvencions, a més, entre altres coses, s'havia aconseguit que dues entitats bancàries cedissin dos locals a precari i destinats a esports.

Continuant amb el tema de l'ocupació pública i els concursos que l'Ajuntament convoca per tal de proveir-se de personal, en els quals hi ha una prova escrita i una entrevista personal, Joan Serret, del PSC, no recolzà l'entrevista personal que es realitza donat que en l'últim concurs de provisió de places de Conserge, persones que havien obtingut una baixa puntuació en la prova escrita després en l'entrevista personal augmentaven la seva puntuació superant a altres que la prova escrita l'havien realitzat amb una puntuació alta. El regidor del PSC indicà que l'entrevista personal la trobava adient en el cas que hi haguessin empats entre altes puntuacions. El Tinent d'Alcalde, Ramon Arcarons, de l'Àrea de Governació, contestà que l'entrevista personal es realitza en tots tipus de selecció de personal i que no era exclusiu de l'Ajuntament del Prat i preguntà si s'estava dubtant de l'honorabilitat del Tribunal. Josep Pérez, afegí a les paraules de Ramon Arcarons, que si el PSC volia fer una acusació del Tribunal de selecció que ho fes per escrit. El senyor Serret contestà, a aquestes últimes interpelacions, dient que no dubtava de l'honradesa del Tribunal, es dubta del sistema de selecció.

INCREMENT ORDENANCES FISCALS

S'apravà l'increment de les Ordenances Fiscals per al proper any, amb el vot favorable del PSUC i del Grup Mixte format pel Tinent d'Alcalde Ramon Arcarons i els regidors Enrique Montoya i Juan Cermerón, i els vots contraris dels Grups PSC-CiU i AP.

El regidor de CiU, Pau Ribas ressaltà que a Barcelona l'increment dels tributs, aprovats a principis d'octubre, havia estat entre un 4 i 5 %, mentre que al Prat l'increment de tributs era entre un 7,5 i un 8 % dient que els criteris de gravar als contribuents del Prat es manifestament superior als de Barcelona. Trobà interessant l'aprovació de les ordenances fiscals generals, que són el genere o base de les ordenances que afectan

a cadascun dels temes municipals com fiscal, obres, etc. També es mostrà d'acord amb la supresio dels tributs que han perdut la seva raó d'aplicació per desfasats en el temps. En contra *criticà el concepte de la plusvàlua, perquè encara que no s'hagi incrementat ens trobem que a la zona rural del Prat i segons quina qualificació del terreny hi hagi les plusvàlues que s'apliquen no tenen res a veure amb el valor real del terreny rústic.* També estem en desacord i s'ha de reconsiderar el recàrrec del vint per cent sobre la C.T.U.

Aquests increments i les seves modificacions es fixen per a cada tribut en els següents percentatges:

Concepte	Increment respecte a l'any 86
Llicència Fiscal Com. Indust.	—
Llicència Fiscal Prof. i Art.	—
Impost Municipal Circulació	8 %
Plusvàlua	Es pot modificar el % de recàrrec.
C.T.U.	—
Impost sobre Publicitat	8 %
Radicació	8 % a més desapareix el 30 % d'exemció a les indústries.
Despeses Suntuàries	Passa a l'Estat via IVA excepte Golf, clubs privats, habitatges amb renda cadastral superior a 10 milions.
Serveis Funeraris	S'aplicarà el cost del nínxol.
Pompes Fúnebres	Desapareix en la Llei Règim Local
Cementiris	8 %
Taxa Llicència Obres	—
Llicència Apertura Establiments	—
Guals	—
Mercats Municipals	—
Guarderia Infantil	8 %
Residència avis	S'estableix un % sobre el sou o pensió, aproximadament un 80 %.
Taxa aigua	S'estableix un mínim de 110 ptes. tant si es gasta aquest com si no, més 12,25 ptes./m. ³ fins als 6 m. ³ , i a partir dels 7 m. ³ a 25 ptes./m. ³
Ocupació via pública (quioscos, bars, etc.)	8 %
Recollida escombreries	8 %
Clavegueras	Desapareix
Arbitri Ten. gossos	—

El Tinent d'Alcalde Manuel Bou es manifestà en desacord amb el percentatge promig d'increment dels tributs que havia donat CiU dient que no era ni el 7 ni el 8 % sinó del 3 %, en quan a la Plusvàlua si l'Ajuntament compra o expropia un terreny ho fa pel preu de qualificació.

► Aquesta qüestió de la Plusvàlua comporta un problema con el cas de canvi de la qualificació, amb el que estem tan acostumats aquí al Prat, o en el cas de que el propietari del terreny desitgi vendre-se'l a un altre pagès, aquest últim li pagarà el preu de qualificació o el preu que valen les mojudes a sòl rústic. Continua el regidor de CiU, dient que els criteris de la despesa van lligats als de recaptació, la base és la situació del poble del Prat que és el que ha de pagar i si parlem d'una altra ciutat, p.e. Barcelona on els veïns de Pedralbes tindran el ser criteri i la seva base contributiva, En relació al Prat i la seva situació no volem que es faci un increment alegre de les despeses perquè això, sens dubte, repercuteix en els ingressos.

L'Alcalde, senyor Lluís Tejedor, digué que la decisió de l'equip de govern de pujar els tributs, encara que en alguns casos no s'arriba a cobrir el cost, es deu a que hi ha d'haver una política fiscal de l'Ajuntament amb un visió de sentit ample, la qüestió es que *hi ha una insuficiència financera vers les hisendes locals, aquestes tendeixen cap a la bancarrota*. El govern d'aquest país no enten que ha d'arribar a una financiació del 12 % per cobrir les despeses, quan estem en un 6 %. Aleshores davant les necessitats que hem de fer?; no cobrir-les i deixar els serveis, o buscar un increment tributari positiu.

SEGURETAT CIUTADANA, PROBLEMES EN LA FESTA MAJOR

Dintre del Ple el PSC presentà una moció respecte a seguretat ciutadana referent als aldarulls i incidents que durant la Festa Major va haver al Prat, el contingut d'aquella reflecteix l'estat de inseguretat que viu el Prat, que el incidents de la Festa Major no van ésser més greus per la intervenció de la policia local i reprovà al regidor de l'equip de govern Lluís Gasa com responsable de la seguretat ciutadana. Afegint el regidor del PSC, Joan Serret, que Lluís Gasa no s'ha dedicat suficientment a la tasca que li pertoca. El regidor, Juan Cermerón, de Socialistes Independents estava d'acord amb la moció del PSC, dient que la policia local no va com desitjaria que anés, i això no solament pels fets de la passada Festa Major, en molts moments a la policia local li preocupa més que un nen pugui jugar a pilota en una placeta que el fet que es destroci una plaça. Ell recull les protestes dels comerciants del seu barri en el sentit que es troben desprotegits, la gent es queixa dels sorolls a les nits i d'altres incidents, la seva opinió és que la policia local no funciona. Joan Pau Giralt, de CiU afegí ue en la moció del PSC es demanen responsabilitats a Lluís Gasa i això no és correcte, ja que la màxima autoritat en seguretat ciutadana al Prat és l'Alcalde.

Tornà a intervenir el senyor Serret contestant a una alusió de Miquel Pérez, de l'equip de govern, dient que al presentar la moció el PSC no era oportunista sinó que ja

Una raó més de la inseguretat ciutadana.

amb anterioritat hem denunciat la tasca de Lluís Gasa com responsable de la seguretat ciutadana. Concretament, continuà Serret, els fets que es desenvoluparen en la Festa Major són atracaments a menors, extorsió a la fira i lluites al carrer i concretament a Sant Cosme on cinc policies locals resultaren lesionats de caràcter lleu. Tot això es produí per la absència de policia local a les barraques de la fira i acusant de no haver hagut un seriós seguiment del regidor Lluís Gasa en els llocs de la fira i altres llocs que eren perillosos. La qual cosa davant aquests fets el senyor Gasa difícilment tindrà una justificació. A totes aquestes qüestions respongué Lluís Gasa, responsable de seguretat ciutadana, dient que solament li constava un cas de lesió i únicament un cas d'extorsió i que la policia nacional tenia instruccions d'anar a la fira, però no hi va poder compareixer fins el divendres. La policia local va actuar d'acord amb el nivell de disponibilitats, el divendres i dissabte Lluís Gasa havia estat al Prat i la resta sempre en contacte amb el comandament dels serveis urbans. Conentà també la distribució dels policies locals durant la setmana de la Festa Major i des que es va tenir coneixement de l'extorsió es va incrementar la presència de la policia local.

Tornà a intervenir Joan Serret dient que si l'Ajuntament disposa de poques forces per guardar l'ordre públic en unes dades en que els seus serveis són més necessaris hi ha altres alternatives com són demanar la col·laboració de la policia local d'altres pobles, o també requerir la presència dels mossos d'esquadra com han fet a altres pobles, a més a més remarcar que les denúncies hagudes poden no coincidir amb el número d'actuacions delictives o d'extorsió que realment hagin pogut haver.

Sobre el tema de seguretat ciutadana intervé finalment el senyor Pepín Fernán-

dez, Tinent d'Alcalde, fent realment una intervenció sorprenent i que deixà una mica astorats al públic assistent al Ple. Va fer un comentari respecte als policies locals que estaven a la fira, que sembla ésser eren novells en aquesta professió i les crítiques de l'oposició també anaven adreçades vers aquesta circumstància, dient que si en lloc dels novells hi haguessin anat els més veterans no hagués passat res i potser aquests haguessin girat la cara... Continua dient que el promotor de les extorsions i els atracaments havia mort per una sobredosi de droga i senyalà que *els incidents esdevinguts en la Festa Major són deguts i tenen l'origen en la droga*, alhora es preguntà de qui és competència la droga, Manifestà el senyor Fernández que viu en un dels sectors més conflictius de Sant Cosme, que allí es comercialitza la droga en el mateix carrer, i inclús el tràfic d'armes. va tenir una entrevista amb el governador civil de Barcelona, Ferran Cardenal, amb el que el senyor Fernández diu que no solament el coneix sinó que hi té amistat, tractant aquesta entrevista sobre seguretat ciutadana al Prat i concretament a Sant Cosme, *diguent-li el senyor Cardenal que preferia tenir concentrat en un lloc concret com Sant Cosme el tràfic de droga i inclús el tràfic d'armes, que tenir-lo repartit per tota la província de Barcelona, donat que d'aquesta manera el tenia més controlat! Per la qual cosa, afegí, el problema del Prat no es resol ni duplicant la policia local, és problema seriós de seguretat ciutadana*

Mentres transcorria el Ple i davant de l'Ajuntament van tenir un concert de xiulets per part de la policia local del Prat en el qual es reivindicava «policia local en lluita per més seguretat i per un Conveni Just».

Per últim i d'acord amb les dades de l'últim cens realitzat el nostre poble compta amb 62.600 ciutadans de dret i uns 62.200 de fet.

La Fiesta Mayor, El Prat y las bandas callejeras

El Prat de Llobregat, 7-X-86

Sr. Director de DELTA:

Me dirijo a usted con el fin de que me publiquen la siguiente carta en su periódico:

De todos es sabido que con la Fiesta Mayor, nuestra población es visitada por todos los delincuentes de los alrededores, y así se puede apreciar a cualquier hora del día y en cualquier calle del Prat como, a punta de navaja, atracan a cualquier ciudadano que no vaya con cien ojos. Yo mismo, durante estas fiestas he sido víctima de uno de estos delitos, además de presenciar unos cuantos más.

Unos días antes de la Fiesta Mayor ya se empezó a vislumbrar lo que podía suceder, sobre todo en un lugar denominado por todos como «La Zonilla». Además de los ya conocidos delincuentes como son «El Manolito», «El Meli», «El Motos», «El Rosas», «El Dieguito», etc.; han salido ya los de la nueva generación, aquellos niños que pertenecían a la famosa banda de «El Perejil» y que han crecido no sólo en edad y tamaño, sino también en peligrosidad. Así pues ahora también hay que temer a «El Abuelito», «El Feo», etc., etc.

Por suerte en los últimos días se han venido desarrollando una serie de hechos que nos libran de un alto porcentaje de delincuencia. «La Zonilla» ha quedado un poco más tranquila con la «misteriosa» muerte de «El Manolito», quizá el número uno de los delincuentes de este barrio; según la versión oficial de una sobredosis, aunque habría que investigar a fondo el tema y aún no se conocería la verdad. Además de éste, ha caído otro. Al parecer se trató de «El Meli», que mantuvo un ajuste de cuentas con «El Motos» y éste le asestó una serie de navajazos y terminó con su vida, mientras que «El Motos» se fue directo a la Modelo. Así pues, sin comerlo ni beberlo nos hemos librado de los tres más peligrosos de la zona. Ahora con el «Dieguito» en la cárcel y «El Rosas» más solo que la una, el número uno del barrio es sin duda alguna «El Abuelito» y su pandilla, a los que últimamente se les ve muy a menudo. Deben de saber que «La Zonilla» ha quedado sin rey de la delincuencia y sin duda alguna van a quedarse ellos de jefes.

Esperando, que de una vez por todas, las autoridades pongan media para que esto no ocurra, no nos queda más que decir la famosa frase: «Si esto es justicia que baje Dios y lo vea».

CARLOS RAMOS FERNANDEZ

CARTA A QUIEN PROCEDA

Lo bueno y lo malo

Pasó la Fiesta Mayor con su espléndido carrusel de atracciones y actos populares, dejándonos sabor a poco. El alfa y el omega de nuestras Fiestas fueron: Enric Majó y María del Mar Bonet, quienes abrieron y pusieron broche final a las mismas. Dos actos importantes celebrados en nuestra entrañable Plaça de la Vila. Un pregón, el de Enric Majó, de los mejores que hemos oído, lleno de vivencias que nos recordó la condición de nuestra ciudad de puerta de Europa. Y una magnífica actuación, la de María del Mar Bonet, que supo encandilar a todos cuantos la escucharon.

Estos fueron indudablemente unos de los aspectos positivos de nuestra Fiesta. ¡Ah! Se me olvidaba, también es de destacar el espléndido pasacalle «dels diables» y la traca y fuegos de artificio, con la acertada iluminación pirotécnica de la fachada del Ayuntamiento, después del pregón ¡Enhorabuena!

Pero desgraciadamente, no siempre todo es positivo y acertado, y junto a lo óptimo suele aparecer lo negativo. Y lo negativo de estas Fiestas fue la falta de seguridad en los recintos feriales, en donde los indeseables perturbadores del orden público y la tranquilidad ciudadana cometieron toda clase de fechorías y desmanes, ante la indefensión de los feriantes y niños que sufrieron los vejames y extorsiones de esta prolifera ralea tan tristemente abundante en nuestro Prat.

Ante la falta de protección, por parte de la autoridad gubernativa, los feriantes adoptaron la decisión de llevar a término una huelga, y así lo hicieron durante un día, hasta que el Ayuntamiento y la Policía Nacional les prestaron la ayuda que entendemos deberían haber facilitado desde el primer momento.

Esperemos que estos desagradables hechos ocurridos durante nuestra Fiesta Mayor sean evitados en el futuro, disponiendo las medidas oportunas para que El Prat pueda celebrar sus Fiestas en la paz y tranquilidad que todos deseamos.

Jaume MONES i ALBET

Robos en el aparcamiento de la RENFE

Sr. Director de «DELTA»

Mucho agradecería la publicación de estas líneas en el periódico que Ud. dirige.

En el último número de «DELTA» aparece un artículo de felicitación al Ayuntamiento, Corporación Metropolitana y RENFE por el Aparcamiento Público construido recientemente al lado de la estación del ferrocarril. Me parece muy bien el que el autor del artículo, creo que Ud. mismo Sr. Director, felicite a estos estamentos por esta indudable mejora que representa el poder aparcar el automóvil cuando uno tiene que coger el tren. Lo que no me parece tan bien, Sr. Director, es el que con las tenues luces de la parte del andén que da al aparcamiento, la mitad del mismo queda casi en completa penumbra y con ello han ocurrido ya algunos casos en que los automóviles allí aparcados han sido robados, después de romper los cristales de los mismos.

Comprendo y entiendo que no se pueda dotar de un vigilante dicho aparcamiento, pero estoy convencido de que sí «por quien proceda» —como diría Ud. Sr. Director— se pusieran unos puntos de luz, los usuarios ganaríamos en seguridad y podríamos dejar tranquilamente nuestro automóvil aparcado.

Esperando que alguien recoja esta razonable sugerencia, le saluda atentamente.

JOSE GARCIA COSTA

Festa Major (?) de El Prat

Segons conta la Història, la veritable FESTA MAJOR de El Prat, es celebrava per la diada de Sant Pere. Eren temps força marcats per la gran influència de la pagesia sobre els altres. Els pagesos es donaren molt aviat compte, que els festeigs els enganxava amb plena feina de recollida del blat i de les mongetes del Ganxet. Aquest va ésser el motiu de oblidar-se quasi bé del tot del Sant Pere i li varen passar la responsabilitat als avui Coopatròns Sant Cosme i Sant Damià. Sembla ser que ho acceptaren de molt bona gana i axí tot contents. No és que jo vulgui protestar del que passà molt anys enrera. El que passà és que a mi m'agradaria saber perquè escolliren als anomenats Sant Cosme i Snt Damià, així com també m'agradaria algú em digués, amb tota certesa, per què escolliren de bell antuvi als Sants Pere i Pau com a primers Patròns del nostre poble El Prat de Llobregat. Crec que seria necessari que a l'escola, començant per els grups d'E.G.B. ensenyessin quelcom d'història del nostre poble d'El Prat de Llobregat. Seria bo fer-los llegir almenys una vegada a la setmana, la Història del nostre poble que malgrat la seva joventut, també compta amb la seva pròpia Història ignorada per la major part dels que viuen, treballen i eixamplen son concepte familiar en aquest poble generós i ben acollidor a totes les persones de Bona Voluntat.

Moltes gràcies i fins sempre.

UN NOI DEL PRAT

Reflexions sobre el Museu d'El Prat

A mida que van passant els anys, no ha arribat a consolidar-se mai la idea de museu, però pot ser que ara estem en una situació de reflexió al tornar a plantejar-se aquest tema.

Existeix certa morbositat al parlar de MUSEU de El Prat, una mala inèrcia històrica manifesta que molta gent amb el rellotge parat no en vol ni sentir-ne parlar; d'altres, amb una òptica més actualitzada veuen operacions urbanístiques descarades. El G.E.P., enfront de tot això veu que cap de les dues opinions són vàlides per a posar en marxa res, després de trenta anys de fracàs del museu i segons el nostre criteri, en funció de la darrera exposició, es pot explicar en dues vessants:

— El més sincer agraïment a les persones que desinteressadament han contribuït amb prestacions o onacions d'objectes. D'aquestes persones seria injust omisionar la col·laboració d'en Agustí Casas Guinabreda que per un error no va ésser esmentat el dia de l'inauguració així com d'altres persones que més tard han anat afeïgint o suggerint coses.

— El nostre desencís a les persones que coneixedors de les nostres intencions i tenim objectes de «museu» han escorregut el bulto i ens han ignorat esperant tal vegada que el museu es constitueix d'una manera física, amb un edifici adient, una seguretat garantitzada, una organització compacte, etc. de moment, com deia St. Tomàs, «fins que no ho vegi, no ho creuré».

Creiem sincerament que el tema del museu és en matèria seriosa en El Prat, uns creuen que fins que no estigui configurat un edifici amb aquest propòsit, no val la pena contribuir-hi, d'altres pensen que fins que no hi hagi un bon conglomerat d'objectes i documents no val la pena fer-hi un sostre.

Aquesta dicotomia és la que ha creat una arclerosi en el tema del MUSEU DEL EL PRAT que ens col·loca en una situació tercermundista. Mentre van passant els anys i els objectes es fan malbé o pitjor encara, es venen o els prenen i apareixen en els Encants (com s'ha donat el cas) o en altres museus de la comarca.

L'Ajuntament ha pres la decisió amb el recolzament del GEP de posar en marxa el complexe mecanisme d'un museu, sigui de temes monogràfics fixos o itinerants perquè els pratencs d'origen i els que no ho són, es vagin familiaritzant amb la història del poble.

També volem destacar l'interès de les escoles que han acollit molt favorablement la proposta d'anar a visitar l'exposició i ho faran fins el dia 26 d'octubre en que clausurà la mostra. D'aquesta manera, els nens i les nenes de les escoles tenen la possibilitat de contactar amb l'assignatura que els seus pares tenen pendent.

G.E.P.

I ara què?

Divendres disset d'octubre del 1986, esdevindrà certament un dia històric per a tots els ciutadans de Catalunya i més concretament per els de Barcelona. A dos quarts de dues del migdia, amb puntualitat europea, el C.O.I. per boca del seu president, anunciava la designació de la Ciutat Comptal com a seu del Jocs Olímpics d'Estiu del 1992.

Un esclat de joia i gatzara envai el centre de Barcelona, cohets, traques, música, aplaudiments, llàgrimes i un entusiasme general es respirava per tot arreu, fins i tot a El Prat on segons m'hna dit la bandera olímpica onejà al balcó de la Casa de la Vila i les campanes de la parròquia de Sant Pere i Sant Pau amb el seu dringar festiu s'uniren al deliri quasi col·lectiu de centenars de milers de persones, el tema de conversa del quals, no era altra que les olímpades i el que sens dubte representaran per Barcelona.

El nen plora. Plorarem nosaltres?

Fins aquí tot està molt bé. S'ha aconseguit allò que per a molts sectors de la «gran Barcelona» més es desitjava, En aquest afer és ben cert s'han unit amb sospitosa germanor, interessos polítics, econòmics i fins i tot «razones de Estado» com molt bé acalria el President González al recordar que l'any 92 es celebrara el cinquè centenari del «descobrimient» d'Amèrica i també el de la «unidad política de España», refermant, con aquell que no vol la cosa la «españolidad» dels Jocs del 92, i en honor a la veritat s'ha de dir que tots aquests interessos com a fruit d'una campanya publicitària ben orquestada han arrelat en amplis sectors de la ciutadania catalana que tal com els hi han

explicat, consideren que aquests jos seran com la gallina dels ous d'or i que bona part dels problemes quotidians trobaran en ells la solució.

Mirat fredament, és clar que Barcelona amb aquesta designació farà un important pas endavant amb molts aspectes, que pocs o molts, es crearan llocs de treball i que amplis sectors de la vida econòmica amb la mirada posada al 92, impulsaran amb més optimisme decidits processos de modernització, i que en definitiva Barcelona per espai d'unes setmanes es convertirà en la capital mundial de l'esport, fet que sens dubte contribuirà favorablement al creixement del nivell esportiu de casa nostra.

Fins aquí tot està molt bé. Ja tenim els jocs, i ara què? aquesta és la pregunta que com jo es fan molts ciutadans especialment d'alguns barris de Barcelona i de les comarques que configuren el cinturó barceloní entre les que hi ha el maltractat Baix Llobregat i on hi ha un poble de seixanta mil habitants que s'anomena El Prat. Després de l'esclat de joia hom es para a pensar i recorda gran quantitat de projectes que pel seu caràcter conflictiu s'han aparcat en algun calaix i que ara que ja no hi ha problemes, després de la decisió del C.O.I. és el moment de tornar a treure a la llum. Poso tan sols per exemple el tema del riu Llobregat i l'aeroport, que Déu n'hi do! Recordem que hi ha un pacte signat en el que si es demostra la extrema necessitat de desviar el riu, l'Ajuntament d'El Prat, no si oposarà a la variació del curs dels darrers quilometres del riu màxim si aquesta obra se li dóna caràcter d'obra d'interès nacional, com pot passar també en el tema de l'aeroport.

No voldria de cap de les maneres aigualí la festa, però m'agradaria fer un toc d'atenció per que estiguem amatens a tot el que fa referència a les repercussions de la Barcelona 92, no sigui que amb l'excusa de l'olimpíada ens facin passar bou per bestia grossa.

Tot just s'han complert, sense pena ni glòria per cert, deu anys d'aquell històric disset de setembre que El Prat sencer amb el suport de la comarca va die No al desviament del riu i malgrat els pactes consistorials encara som molts els que ens hi oposem vingui la decisió de la Generalitat, la Corporació Metropolitana, si encara existeix, o del sursum corda. El Prat amb l'aeroport, Sant Cosme i altres importants equipaments ja ha contribuït suficientment als interessos de Barcelona i de Catalunya.

Aixins és que: cap viu no sigui que amb ot aquest enrenou ens atropellin «més que mai».

JORDI GILI I FARRÉS
President d'Amics d'El Prat

El President Local de Convergència Democràtica de Catalunya

us comunica
La inauguració
del seu

NOU ESTATGE SOCIAL

del partit,
ubicat al carrer de
Mn. Cinto Verdaguer, 71 bxs.
del Prat de Llobregat

L'acte se celebrarà a l'esmentat
estatge Social el dia 31 d'octubre de 1986,
a les 9 hores de la nit.

Jordi Torren i Suñé

en nom de tots els militants locals,
us convida a l'acte tot manifestant-vos
llur satisfacció per la vostra assistència.

El Prat de Llobregat, octubre de 1986

Baldiri Balletbó:

Al «DELTA» li manca «ganxo»

En Baldiri Balletbó, regidor d'Aliança Popular a l'Ajuntament —diu que no pensa repetir les properes eleccions— és un dels personatges més coneguts de la vila a causa de la situació del seu quiosc, a la Plaça.

Avui, però, parlem amb ell a causa del seu càrrec de secretari de la COVEP, Confederació d'Organitzacions de Venedors Espanyols de Premsa, entitat que reuneix a nivell estatal totes les federacions i associacions de venedors de premsa.

—Per què serveix la COVEP?

—Per aglutinar tots els venedors de premsa i reivindicar tot allò que fa referència a la nostra professió. El que volem és ser una professió, no com el que fins ara era un venedor. Volem dignificar una mica la professió.

—Quina tasca es realitza, per exemple?

—Ara estem intentant que siguin les empreses les que ens portin de franc els diaris i les revistes. Ara som nosaltres els que paguem perquè ens els portin. I, a més a més, cal igualar els percentatges que es paguen perquè, ara, les poblacions de més de 500.000 habitants tenen un descompte menor que les més grans. Altres problemes que tenim encara és aconseguir que siguin les pròpies empreses periodístiques les que es facin càrrec de l'import dels «encartes».

En Baldiri Balletbó ens comenta que els venedors de premsa es troben entre dues potències: els editors i els distribuïdors. «L'un perquè edita i l'altre, perquè ens porta als punts de venda el que ell vol, no el que li demanem», ens comenta. Això suposa que la quantitat de diaris i revistes que es retornen perquè no es venen és molt alt.

—Alguna reivindicació ja aconseguida i que calgui esmentar?

—Fins ara no teníem seguretat social, i l'hem aconseguit. D'una banda no podíem estar amb autònoms perquè no erem ni amos ni treballadors per propi compte. Nosaltres treballem a comissió i a través de và-

ries empreses. Som comissionistes: venem el que ens donen, el que ens volen donar. A més a més fins ara —ara ja s'està arreglant— els quioscos eren a precari i una persona, després de tenir-lo 8 o 10 anys, podia perdre'l. Avui no, avui és per vida.

—Des del punt de vista del venedor, com està actualment la premsa?

—Estaria millor si estigués ben regulada. Vull dir que cal una regulació i que la vengui qui ho ha de fer. El venedor treballa de 14 a 20 hores, dues persones com a mínim. El 80 per cent del quioscos col·locats actualment a la via pública no donen per viure, no donen per dos jornals. Amb això les persones s'han d'espabilar i guanyar-se la vida d'una altra manera. Han de vendre «chuchereries», caramels... En alguns quioscos s'ha detectat que han intentat vendre droga, però s'ha tallat. Per tot això, els venedors volem el carnet de venedor, i volem senejar la professió. Els treballadors d'una empresa, per exemple, el diumenge cobren el doble; nosaltres no tenim ni festa i, el dia que teníem, dilluns, ens el van prendre. Són 362 dies de feina a l'any.

—Se solucionaria el problema suprimint punts de venda?

—No demanem que desapareixin llocs de venda, demanem que no se'n posin més i que, quan estigui tot regulat, s'estableixin torns de venda diumenges... Volem dignificar la professió. Pensa que parlem de 40 a 75 hores de feina, i moltes vegades a la setmana en fem més. Si volem complir amb el públic no podem tenir horaris.

—L'anàlisi, tot i que superficial, a la premsa en català ens confirma el nivell baixíssim de lectura en la nostra llengua. Ni la premsa diària, com l'«Avui», ni la de periodicitat superior, com «El Món» o «El Temps», no són gaire sol·licitats pel públic comprador.

—«La gent, als diaris, va a buscar la notícia del poble. El diari —continúa comen-

tant-nos en Balletbó— que publica la notícia local va buscat, a la gent li agrada. Hi ha un problema de corresponsalies. Quan hi havia el «Llobregat», el suplement d'«El Periódico», es venia molt, la gent cercava allò».

—El públic, però, llegeix o no llegeix. Es venen diaris?

—La venda ha augmentat, en general. AVui es venen més diaris, perquè hi ha un altre tipus de premsa diferent a la de fa deu anys. El que passa és que si aquí al Prat, per exemple, es venien 2.000 exemplars diaris entre 5 venedors, avui se'n venen 2.500 entre 15 venedors. Si em preguntes a mí jo diré que es venen menys diaris, però no és veritat. Un venedor de diaris no pot viure. D'aquests 15 són només 5 els que viuen, els que són professionals, els que ho cuiden i, no ho tenen «a més a més».

—No podiem acabar la conversa amb el Baldiri Balletbó sense demanar-li una crítica constructiva sobre la nostra revista. «Al DELTA —ens diu— jo crec que li manca «ganxo». La gent comenta que li manquen notícies de la vida local. Hi ha una part de, diguem-ne «xafarderies», però li manca gent que trepitgi el poble, que treballi el carrer». L'experiència del venedor de premsa, coneixedor del seu públic i dels productes que aquest li demana, sempre ens serà útil. Prenem nota.

G.E.

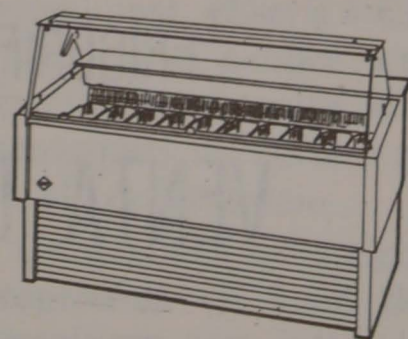
TALLER DUQUE

REPARACIONES

- Frigoríficos
- Lavadoras
- Aire acondicionado

TENEMOS ABIERTO SABADOS Y DIAS FESTIVOS

Catalunya,67 - Tels. 379 18 61 - 370 36 88 (LUNES - SABADOS) EL PRAT DE LLOBREGAT

FRIO INDUSTRIAL

Recambios de piezas

CAVES, VINS i LICORS

Cal PERE

DE VDA. DE PERE TARRIDA

FUNDADA L'ANY 1924

Jaume Casanovas, 70-72 - Telèfon 379.02.52 - EL PRAT DE LLOBREGAT

VISITI EL NOSTRE CELLER

SERVEI A DOMICILI

Rexach Baque's

HNOS.

OLIVER

VENTA DE ELECTRODOMESTICOS

GARANTIA TOTAL

(Mano de obra, Piezas, Transporte,
Desplazamientos, IVA, etc.)

SERVICIO POST-VENTA PROPIO
POLIZAS MANTENIMIENTO

Rosa Ribas Parellada, 27
TELEFONO 379 52 84
El Prat de Llobregat

C/. Rosa Ribas Parellada, 27

PRAT SERVICIO

Avda. Virgen de Montserrat

Avda. del Remolar

REPARACIONES ELECTRODOMESTICAS

FRIGORIFICOS - LAVADORAS

VENTA DE RECAMBIOS

Rosa Ribas Parellada, 27
TELEFONO 379 52 84
El Prat de Llobregat

El Prat i Josep Pujol i Capsada (2)

Metge rural a les comarques tarragonines (1892-1908)

El senyor Pujol, inicià la seva activitat professional l'any 1892 a la petita població rural de L'Aleixar, localitat del Baix Camp situada a uns 8 quilòmetres de Reus, cobrint també les necessitats mèdiques de les poblacions veïnes de Maspujols i Vilaplana del Camp, situada la primera a 2 quilòmetres al sud i la segona 4 al nord de la indicada localitat de L'Aleixar. Tots aquests petits nuclis rurals dedicats preferentment al conreu dels avellaners i les oliveres, estan situats al llarg de la carretera que uneix Reus amb la Serra de La Musara tot seguint el curs de la Riera de Maspujols.

El metge Josep Pujol i Capsada, es casà a Reus el 3 de novembre de 1892, amb Na Misericòrdia Font i Martí, prosseguint l'exercici de la Medicina a l'esmentada població de L'Aleixar. A l'any 1893, residint encara a L'Aleixar els hi nasqué una nena, que se'ls morí.

En ocasió de presentar-se una vacant de metge a El Perelló (Baix Ebre) i aconsellat pel seu cunyat en Josep M.ª Font i Martí, que exercia de farmacèutic a la citada població, es traslladà molt probablement a finals de l'any 1893, a El Perelló. En aquesta localitat residí el matrimoni Pujol Font durant gairebé catorze anys i en ella li nasqueren els sis fills: Pepe (1894), Miquel dels Sants (1898), Joan Lluís (1900), Ventura (1904), Tomàs (1906) i la filla petita Montserrat (1908).

La població d'El Perelló, d'una estratègica situació, per on passa la carretera general de València, era aleshores, com ho és encara actualment, un nucli agrícola important pels seus conreus de secà. L'oli, les garrofes, el vi i les ametlles són les produccions més habituals. En la franja costanera del seu extens terme municipal hi ha el nucli pesquer de L'Ampolla, just a la zona de la badia de Sant Jordi que toca ja a la plana del delta de l'Ebre. Cal consignar que L'Ampolla depèn administrativament d'El Perelló, d'on dista uns 9 quilòmetres, i era ja a finals de segle la platja que habitualment empraven els tortosins.

Els estius la família Pujol els passà a una masia que llogaven propera a L'Ampolla, traslladant-se cada dia el metge Pujol amb bicicleta (7) a El Perelló a fi d'atendre degudament la seva clientela. Cada dia doncs, el metge Pujol feia 18 quilòmetres en bicicleta per aquella infernal carretera plena de corbes i de pols.

A part de la seva activitat mèdica, durant la seva estada a El Perelló, el metge Pujol es dedicà a la investigació, essent el primer metge en identificar a Espanya, les malalties produïdes per Rickettsies, conegudes pel nom de Kalazar o Botó d'Orient. Aquestes malalties d'origen oriental es troben als Estats Units on les denominen Febres de les Muntanyes Rocoses i durant la I Guerra

Mundial fou coneguda pel «suor anès» o febre militar anglesa. (8)

El senyor Pujol estava dotat d'una extraordinària memòria, la següent anècdota es un clar exponent que constata aquesta qualitat:

Durant aquesta etapa de residència a El Perelló, el senyor Pujol enfermà greument, un abcès pulmonar el posà en perill de mort. Durant una de les visites del seu cunyat, també metge en Miquel Font i Martí, el senyor Pujol estava al llit mig endormiscat, quan de cop i volta aquest obra els ulls tot indicant-li al seu cunyat que el remei que precisava es trobava en un determinat Tractat de Medicina, subratllat-li fins i tot el capítol on hi havia el paràgraf específic que feia referència al tractament adequat per la seva curació. Certament tenia raó aplicada la medicació indicada en el citat Tractat, la qual li provocà forts vòmits que facilità l'expulsió del pus que tenia en els pulmons, entrà ràpidament en una franca milloria tot recuperant la salut als pocs dies. (9)

A part de la seva activitat professional, la seva activitat política s'inicia en aquesta època. Era membre i un dels principals dirigents del Partit Republicà Federal d'El Perelló i amic personal del conegut polític tortosí Marcel·lí Domingo, que fou durant la segona República ministre d'Instrucció Pública.

Intervení en l'organització de les diferents conteses electorals que tingueren lloc en aquell període. Tenim dades concretes dels resultats electorals de les eleccions municipals d'El Perelló del 12 de novembre de 1905. (10)

La seva activitat política sovint ultrapassà el nivell local, participant en diferents negociacions i contactes amb els principals polítics de la província de Tarragona.

En aquest sentit creiem interessant consignar alguns dels fets més significatius, dels quals tenim notícia a través dels seus escrits i notes, que confirmen la seva ja notable acció política.

En aquesta època ja publicà alguns articles en un dels diaris de Reus, segons es desprèn d'una de les seves notes, la qual diu textualment: «Escriu a Circumstàncies (periòdic que es publicava a Reus) demanant l'inserció d'un suelto contra el Gdor. y els monarquics de Tortosa publicat ahir en lo Pueblo de Tortosa».

Un dels fets força significatius és el que propiciaren els veïns de L'Ampolla que l'escolliren com intermediari per intentar anul·lar un procés promogut per l'Ajudant de Marina del Port de L'Ampolla contra tres, suposem pescadors, d'aquesta localitat costanera. Val dir que el viatge a Madrid, on el senyor Pujol havia de fer les corresponents gestions, fou finançat amb els diners reco-

llits per subscripció popular entre els veïns de l'esmentada població de L'Ampolla. (11)

Intervení també en les negociacions amb el Governador Civil de Tarragona D. Benito Francia Ponce de León, per que aquest desistís de destituir l'Alcalde d'El Perelló Pere Callau. (12) En relació amb aquest tema connectà amb el Diputat Republicà senyor Nougués i amb el President de la Fraternitat Republicana senyor Domingo Solé.

Malgrat que la seva vida a El Perelló era feliç, i que gaudia d'una situació econòmicament estable, aquesta no li permetia enviar els fills a estudiar a Barcelona. Per la mateixa raó, el seu cunyat farmacèutic en Josep M.ª Font s'havia traslladat a Barcelona, i ell fou qui li comunicà que hi havia a El Prat una plaça vacant de metge. Era la primavera de 1908, quan es posà d'acord amb el metge Segimon Salgot, al qual li comprà la clientela, decidint establir-se definitivament a El Prat. A fi de poder marxar a El Prat, unes setmanes abans de fer-ho, traspassà la seva pròpia clientela al jove metge d'El Perelló, en Pepe Torredemer i Carreté. (13)

JOSEP FERRET

Notes del capítol

7. L'únic document que poseïm referent a aquesta bicicleta es una tarja enviada a un comerciant de Barcelona el febrer del 1899. Arxiu Ferret.
8. Dades publicades en l'article «La Gent del Prat - Dr. Pujol», periòdic «Prat», 1 de març del 1969.
9. Anècdota tramesa familiarment pels seus fills Tomàs i Montserrat Pujol i Font.
10. Notes «Memòria dels recorts que fugen», «12 de novembre eleccions municipals».
11. En la subscripció pública es recolliren 41 duros. Marxà a Madrid el 18 de desembre del 1905. «Memòria dels recorts que fugen», Josep Pujol.
12. Entrevistes efectuades a Tarragona el 26 i 27 d'octubre del 1905. «Memòria dels recorts que fugen», Josep Pujol.
13. «Escriu de Presó», Josep Pujol, 1939.

**Li convé
anunciar-se a**

Delta
LLOPREGAT

Restaurante Parellada

Salón para banquetes y comuniones
 Menú diario con gran variedad de platos
 Domingos y Festivos: Paellas - Canalones - Pollos

c/. Rosa Ribas Parellada, 27-29, esquina Remolar
 Teléfono 370.32.06
 EL PRAT DE LLOBREGAT

DISCOTECA HALLEY

El pasado 21 de Septiembre, DISCOTECA HALLEY contó con la presencia del famoso matador de toros DAMASO GONZALEZ a quien vemos en la foto entre Jacinto Rodríguez (director de la sala) y Pedro Velázquez (presidente de la Peña Taurina Los Victorinos del Prat). Apoyado en la barra vemos a su apoderado, el no menos famoso Martín Berrocal, que antes de meterse en el mundo taurino también destacó como apoderado de famosos boxeadores y en el mundo del fútbol en 1.ª División.

PEUGEOT - TALBOT

TALLERES EL PILAR AGENCIA OFICIAL

Exposición y Ventas: Av. V. Montserrat, 216 - Teléfono 370 44 01
 Servicio Post-Venta: Calle Gavà, 21 - Teléfono 379 57 39 - El Prat de Llobregat

MONTEPIÓ DE SAN CRISTÓBAL CHÓFERES DE BARCELONA

Provenza, 173, pral. - Teléf. 253 40 05 (3 líneas) 08036-BARCELONA

AUTOMOVILISTA

LA MEJOR GARANTIA DEL CONDUCTOR ES SER
 ASOCIADO DEL MONTEPIO

- DEFENSA JURIDICA POR RESPONSABILIDAD CRIMINAL
- RECLAMACION DE DAÑOS AL VEHICULO
- AYUDA FAMILIAR, EN CASO DE RETIRADA DEL PERMISO DE CONDUCCION
- REMOLCAJE DEL VEHICULO Y OTROS SERVICIOS MUTUALISTAS

Para una información más amplia diríjase a:
 Delegación Baix Llobregat: Fernando Puig, 72 - Teléfono 379 18 02 - EL PRAT DE LLOBREGAT
 HORARIO: DE 18 A 20 HORAS (MARTES Y JUEVES)

Els pratencs, uns i altres

No és d'extranyar anar per qualsevol vila metropolitana de Catalunya i sentir-se a un poble del sud de l'Estat per el parlar, els costums i altres coses. Però en aquests pobles sempre hi ha el casc urbà antic que és habitat pels autòctons de la comunitat, pels de sempre.

Juntament en l'extranyament hi ha la incomprensió a els costums de fora a casa nostra. Però si s'intenta ficar-s'hi a dins de la pell d'aquesta gent, no veuràs, un tancament total i general cap al Prat de sempre, sinó una lluita pel seu sentir de sempre. Als quaranta és molt difícil canviar la manera de pensar, molt més les tradicions i cada cop es recorda més. Quan la dona nascuda al Sud s'adona de la vinguda de les Festes del lloc a on viu, saber el que farà és fàcil. Vestirà a la seva filla com a ella la va vestir la seva mare ajudada per la seva àvia. I amb el seu marit, si ell vol, aniran a beure fino al primer lloc que els hi pogui recordar la seva terra, la qual sempre ha sigut seva malgrat han tingut que fugir d'allí per aconseguir un sou per poder viure.

Així doncs la immigració ha trasbalsat la vida catalana pratenc. Però no tot és així. Em fa la impressió que els pagesos pratencs d'ençà conreaven el Delta, comerciaven els fruits, anaven a missa, protestaven per problemes burocràtics i poc més. Ben segur que ara es fa molt més. Això és perquè sempre que hi ha una acció existeix una reacció. Els seus fills, i molt més els seus néts, tenen una forta consciència del ésser un «pratenc català». Idesprés de ser conscients comença la lluita. Associacions, trobades, manifestacions culturals, conferencians, esplais i mitjans de comunicació utilitzen, de manera completament conscient, la seva catalanitat per tirar endavant la seva identitat. El parlar, escoltar i escriure català al Prat ja no és el mateix que a un poble de la província de Girona.

La riquesa de parles, maneres de pensar, tradicions i cultura configuren a un poble. Si dos pobles conviuen, les seves característiques es barregen i per tant la seva riquesa també. Una societat quant més variada, més rica. Los Angeles i San Francisco no són pas dues de les ciutats més famoses del món per el seu ésser americà, sinó per la mixtura de cultures als seus carrers. I això li ha fet més bé que mal.

Els emigrants són molts més. El seu nivell econòmic i cultural és baix respecte als autòctons però els números guanyen. No es pot pensar en una menjada de la massa emigrant als pratencs de sempre. Sinó s'ha de pensar en una convivència i no en una supervivència. Penseu que els seus fills ja són catalans. I malgrat portin vestits a topos vermells amb fons blanc, passats uns anys, el seu sentiment català serà una realitat.

ERNEST CASA I RIBÉ

Nuevas tendencias en el vestir

En este número inauguramos un nuevo apartado que amplía el contenido de esta revista, meta constante de esta Redacción, ante un pueblo como el nuestro que por su desarrollo y variedad de vecinos creemos es y debe ser constantemente motivo de dedicación por nuestra parte.

El nuevo espacio va dirigido a un público heterogéneo, sin discriminación de sexo o edad; es simplemente el mundo del vestir, la moda y el futuro, y para ello contamos con una nueva colaboradora entendida en el tema y que periódicamente nos contará a través de nuestras páginas, que son las de Vdes., los entresijos del mundo de la alta costura, de la moda Prêt-à-porter, etc., siempre con el objetivo de informar de todo cuanto ocurra entre bastidores y en la pasarela.

Este mes ha sido muy movido en cuanto a moda se refiere. Han sido las presentaciones de temporada tanto en Alta Moda como Prêt-à-Porter, incluso la Moda Pronta.

A principios del mes de septiembre empezaron los desfiles de Alta Moda, a mediados de mes se presentaron los Gaudís donde se pudieron ver las «novedades» de temporada Primavera-Verano 87, donde los colores que predominaban eran los kakis con sus variantes y el blanco, junto con transparencias en los tejidos (como avance).

El día 21 se celebraron los desfiles de Moda Pronta, donde la asistencia del personal fue masiva y donde el agobio y la hora y media de espera valió la pena. La presentación en pasarela, llegó casi a ser Prêt-à-Porter, ya que fue completa del punto sport, hasta la boda.

Los colores que presentaron fueron negro, gris, rojo, kaki. Como estampados, cuadros y rayas, príncipe de Gales, pata de gallo. Líneas: entalladas y rectas, los largos a gusto, media pantorrilla, tobillero y por debajo de la rodilla.

Las piezas presentadas fueron por orden, combinados de punto, pantalón, jersey y chaqueta. Trajes sastres entallados con faldas por debajo de la rodilla con cortes y faldas de 80 cm. estrechas con contes profundos detrás.

Hay gran variedad de vestido en façonné y blusas para vestir con colores vivos ya que se combinan con sastres y pantalones en línea oscuros. Salieron abrigos largos y rectos, ceñidos con cinturones, chaquetones 3/4 y 7/8 (incluso) con solapas y bolsillos de tamaño considerable. Vestidos de noche, predominando el negro, de líneas bastante depuradas.

El día 22 de septiembre se celebró el 5.º certamen de Moda Pronta en el Parque de la Ciudadela, organizado por Francis Montesinos que vestía un dos piezas negro de seda con unos calados en las costuras de los pantalones y en la pechera del blusón que llevaba. Esta organización fue pésima ya que a las 6,30 h. empezaba el desfile (teóricamente) pero empezó a las 8, debido a que no tenían hecha la pasarela. El desfile duró media hora con lo cual, no se pudieron ver grandes cosas.

Salió moda hombre y mujer. Empezaremos por las prendas femeninas que fueron trajes de punto compuesto de 3 y 5 piezas, jersey largo, faldas y chaquetas, trajes 2 pie-

zas en tejano y batista bordada (algo que se llevará esta Primavera-Verano 87, algo típico de esta gente es el quemar moda, ya que han presentado en Invierno las líneas de Otoño-Invierno 86-87 con colores de Primavera-Verano y tejidos de temporada ¿qué sacarán en Primavera, lo de Invierno 88? Faldas de 80 cm. acampanadas con faldas de batista debajo y cazadoras o chalecos, en azul y blanco, vestidos en kaki y trajes de noche, muselinas y gasas con pailletes, recogidos en cadera, mangas murciélagos y faldas largas rectas.

Para los hombres se encuentran los jerseys elaborados, en colores oscuros, pantalones anchos, con pinzas y estrechos de boca y otra modalidad es la trinchina alta que son llevados con tirantes. Las americanas que esta temporada toman una gran importancia son rectas hasta alto de cadera. Las camisas son sencillas y clásicas. Los abrigos son sencillos y largos.

Para las noches se han presentado las faldas pantalón con trinchina alta y chaquetillas cortas con la cintura con camisas claras y sencillas. Como complementos se utilizan collares dorados o perlas, en los cuellos se llevan camafeos o agujas.

Los colores y tejidos se avanzarán en un próximo número.

MONTSERRAR AGUDO NAVAS

Te invito a las tardes jóvenes y al ambiente de la noche "Guay"

EKKU'S.....!

Viernes 31, noche
HOMENAJE A LOS LOCALES MAS MARCHOSOS

Sábado, 1 de Noviembre
"GRAN CASTAÑADA" con fuente de moscatel

Sábado, 8 de noviembre
"Super actuación de JUAN Y MIGUEL"

IGNACIO IGLESIAS, 42
EL PRAT DE LLOBREGAT

TRASPASO
FRANKFURT-PJZZERJA
POR NO PODER ATENDER

TELEFONO 370 59 51
LUNES CERRADO
CALLE BARCELONA, 145
EL PRAT DE LLOBREGAT

BALTASAR

OFICINA GESTORA DE SEGUROS

ESPECIALISTA EN: AUTOMOVIL - HOGAR - COMERCIO - VIDA
JUBILACION - ASISTENCIA SANITARIA

Virgen de Montserrat, 38, bajos
Teléfono 370 02 99
El Prat de Llobregat (Barcelona)

Horario Oficinas:
Laborables, tardes de 6 a 9
Sábados, mañana de 10 a 12

MOTOR SPRINT

AGENCIA OFICIAL

Avenida del Remolar, 70-72 - Teléfono 370 58 53

Avenida Virgen de Montserrat, 233-235

EL PRAT DE LLOBREGAT

Las ermitas

Casi todos, la inmensa mayoría de los pueblos diseminados por la geografía hispana, tienen su ermita. Es un orgullo tener una ermita donde una vez al año se va de romero y donde la Virgen o Santo Patrono de ella perdona los excesos de comida y bebida que se festejan en su memoria, es un rito la bebida el día de romería.

Bueno, nosotros también tuvimos una, pero nuestros antecesores no tuvieron a bien conservarla. Fue un latrocino lo que hicieron con sus piedras, pero tampoco debemos echarnos las manos a la cabeza, porque actualmente y con una iglesia románica, sus piedras han servido de apoyo a las ruedas de los aviones. Aquellos pratenses del siglo XV eran poco cultos y por lo tanto nada sabían de ermitas románicas ni de su valor histórico y la conservación del patrimonio artístico, pero nosotros que sabemos lo que es el patrimonio artístico, hemos sido capaces de quemar una iglesia y sus restos tirarlos al campo para que los colosos del aire mançillen sus piedras, y la primera autoridad de entonces, fue la que encabezó la lista pidiendo la destrucción del templo.

Por eso no puedo acusar a los pratenses de los siglos XVI-XVII, porque tendría que comenzar por hacer un juicio a los del XX.

La ermita de SANT PAU no se sabe cuando fue construida, pero la primera noticia de ella es de 1.371, y para hacernos una idea de como era, fijémonos en esta (Bellvitge) y cuyo año de construcción es 1.050 según figura en el museo de Ampurias.

De construcción románica; este punto no se, lo deduzco por la época, la ermita sirvió a los feligreses del término hasta la construcción de la parroquia, la ermita de SANT PAU dejó de ser útil entonces, año de 1.556.

Fue enterrada por las aguas, y los feligreses la dismantelaron piedra por piedra, de tal forma que alguna de las masias actuales y que fueron construidas en el siglo XVII puede que tengan en sus muros el santo recuerdo de la ermita. Que pena, no tenemos ermita porque el proyecto de restauración propuesto al año 1.661 no se llevó adelante, y es una pena porque los romeros que no creen en Dios, suelen creer en la Virgen o el Santo. La ermita es la fusión de creyentes y no creyentes, es el desquite que una vez al año se toma Dios para humillarnos, para hacernos doblar la cerviz, la tolerancia del Todopoderoso dejándonos desmadrar ese día, lo emplea con astucia, para que los más incrédulos sepan que existe, que está ahí; en la ermita, y se vale de la Virgen y los Santos para este fin.

Esa alegría y ganas de hablar que dan las burbujas, son los signos que Dios emplea para que los romeros vayan a hablarle a la

reja, y los que pueden; postrarse a los pies de la imagen. Hasta los más reticentes pasan por el camerino. ¡Como vacian el contenido de sus botas para derramar su néctar en el vestido inmaculado!

Nosotros no podemos hacer todo eso porque no tenemos ermita, pero tampoco lo podemos hacer por falta de iniciativa de todos. La ERMITA DE SANT PAU es un legado que ya no tenemos, eso es cierto, pero está su imagen; preciosa, policromada, su construcción románica ha llegado hasta nuestros días, sin embargo no se la venera. Y no se venera, no por falta de devoción, quizá es porque se custodia donde no debe, la imagen que es de todos, debe estar en el lugar de todos. Con respecto a las demás confesiones de la comunidad pratense, diría que debe estar en la iglesia.

Muchos ignoran su existencia y harían bien sus actuales cuidadores ceder a la iglesia esa figura preciosa, un día al año, el de la romería.

La imagen estaba en la ermita y es de suponer que los antecesores de CAL IXO la recogieron para no ser profanada o robada, esto es un gesto que se debe agradecer, pues gracias a este acto tan sencillo ha podido llegar hasta hoy.

Un día al año, el día San Pablo, se debiera decir misa y reunir al pueblo en los alrededores de CAL IXO, bailar sardanas y comer longaniza con coca y cava.

En medio del altar debiera estar la ima-

Una imatge de Sant Pau corresponent al segle XVII. Està a la masia de Cal Ixo.

gen y una vez finalizado el acto religioso, dejarla expuesta por todo el día para que el pueblo la venera. Esto sería bonito, sería hacer pueblo, sería honrar a nuestros antecesores. Y seríamos un pueblo más en esta geografía que podría ennoblecerse en su santo; EL DE LA ERMITA. Y los indiferentes irían una vez al año a visitar la imagen, los partidarios verían desde la reja la policromada figura y todos juntos bailaríamos sardanas y amigablemente comeríamos y beberíamos; coca, longaniza y cava.

FELIX SANTAOLALLA

L'amor cap als fills

*L'amor cap als fills
és un do molt gran:
s'ha de saber criar-los,
que és el més interessant.*

*Els fills són unes joies
que s'estimen molt:
porten molta batalla
i també molt d'enrenou.*

*Tot es fa per ells,
amb tot el bon cor:
Perquè és un deure,
i una obligació.*

*A voltes et fan enfadar, tant
que els estobaries:
però tenen una gràcia tant gran
que fer-ho, ja no podries.*

*Pare!, no t'enfadis,
que t'estimem molt:*

*t'abracen pel coll
i et fan molts petons.*

*El pare i la mare, joiosos
de tenir aquests fills,
que són molt afectuosos
i molt eixerits.*

*Els fills es fan grans,
busquen companyia:
però l'amor dels pares
cap als fills, no s'oblida.*

*Els pares, els fills
i companyia,
viuen tots junts
amb molta alegria.*

Vicenç TIERRA I REVERTER

Los heavies, El Prat y su «Rock duro»

Se les puede localizar fácilmente entre la gente que circula por las calles. Sus inconfundibles «chupas» (cazadoras de cuero), repletas de chapas, insignias y símbolos de afinidad a grupos musicales de rock duro, les identifica inmediatamente. Se autodeterminan así mismos como Heavies, que viene a significar más o menos, en inglés, «dureza».

Son unos forofos de la música rock, en especial el llamado «duro», el «obsceno» el «insultante» el «vomitivo» el «apolítico», ese que de forma insistente y rítmica en sus letras resquebraja todos los conceptos musicales habidos y por haber, según dicen para mofa de esta sociedad hipócrita.

Su presencia en el Prat nos ha hecho recoger sus opiniones por ser uno de los llamados grupos urbanos más numerosos.

«Delta» estuvo con ellos tras una serie de tanteos un tanto difíciles pues la desconfianza estaba a flor de piel por parte de los Heavies y recogimos sus opiniones.

Ante la pregunta de que cuál es la interpretación que ellos dan al movimiento Heavie, respondieron:

— Que su literal interpretación es la de «dureza», y que la diferencia entre ellos y otros grupos como los Moods, Rockers, etc., estriba en la música. «Nos consideramos los mejores, los Punkies por ejemplo se consideran «basura», los «Moods» son simplemente niños bonitos a los que el papá o la mamá de tanto en cuanto les coloca en el bolsillo unos cuantos «moniatos» (1.000 ptas.), y así pues, nos consideramos los más independientes económicamente y los más duros».

P. — ¿Cómo es que no os unís y colaboráis juntos todos los jóvenes que integráis los diferentes grupos del Prat?

R. — Pues simplemente porque aquí todos tenemos nuestros propios criterios o ideas y los defendemos a todas todas. Los Rockers por ejemplo, son unas «muñeconas» que disponen de buenas máquinas y muchos «moniatos» para organizar sus conjuntos, comprarse sus instrumentos, gracias a la ayuda de sus viejos. Incluso en la ropa o en el peinado incluida su forma de entender la movida, está lejos de la realidad. Los Moods, por ejemplo, es otra diferencia bien evidente. De hecho todos nosotros somos diferentes. Hay gente que se toman sus movidas casi casi como una religión, y cuando se llega a eso la cosa se estropea.

Por ejemplo, muchos de nosotros hemos sido Punkies y os podemos asegurar que nos poníamos «guarrísimos» de todo. Ahora en cambio, la movida Punkie está muy cargada de hostias, en el sentido de dejarse llevar por todo lo que dirán o dicen, tanto la gente como los vecinos, amigos, familiares, etc. ...

Lo que queremos decir es que por el hecho de ser Heavie o Punkie hoy es suficiente motivo para una pelea o enfrentamiento, absurdos y con ello la movida se va distorsionando día a día.

Aunque aquí en el Prat existen buenas relaciones entre nosotros. Si el Ayuntamiento cediera unos locales para que no estuviéramos todo el día tirados en la calle, quizás habría forma de llegar a entablar buenas relaciones, pero de momento nada de nada.

P. — Ya que habláis del Ayuntamiento, ¿qué le diríais al alcalde?

R. — Le diríamos que es simplemente un «mangante» al igual que todos los que le rodean. Estamos hartos de ver cómo con nuestro «curro», los que trabajamos, claro... se mantienen un montón de vividores.

La juventud queremos trabajo para no tener que malvivir. Queremos poder ganarnos como cualquier otro, 50 o 60 «moniatos» al mes. Fijaros que somos en estos momentos entre 15 o 20 los presentes, todos jóvenes y no nos dejan trabajar. Primero son los recomendados y enchufados, eso lo tenemos muy claro. Por tanto nos reafirmamos en lo que hemos dicho antes del alcalde y los suyos.

P. — ¿Cuál es la actitud del Ayuntamiento hacia vosotros?

R. — El Ayuntamiento simplemente «pasa» de nosotros y también «pasa» de los otros grupos, por supuesto. Sólo atiende a los que le lamen la mano, y ahí no vamos a entrar. Quisiéramos añadir de que constantemente los «monos» más que los «nazis», nos molestan sin que nosotros les demos motivo, prueba está en que siempre nos reunimos en un lugar fijo y no nos metemos con nadie. Se meten por estar fumándonos un «porro», que todo el mundo sabe es inofensivo, y lo hacen en el mismo momento en el que cantidad de veces, conocidos quinquis a pocos metros y a plena luz del día, revientan cerraduras de los coches, y eso es un hecho que manifestamos aquí y ahora abiertamente.

P. — ¿Habéis buscado trabajo alguna vez?

R. — Seguro que sí. Todos nosotros hemos rellenado muchísimas veces solicitudes de trabajo en el Prat y siempre se repite la misma escena, se colocan los sobrinos, los hijos, el cuñado, etc. El mundo del trabajo es un mundo «mafioso».

Nosotros pensamos que algún día terminará esta situación donde se juzga al individuo según su vestimenta o su apariencia, y a pesar de todo seguimos creyendo en que llegará el día en que se acabarán los privilegios.

P. — ¿Cuál es vuestra realidad ideológica?

R. — Quizás una forma muy particular de ANARKISMO, y por supuesto no reflejado de forma clara en todo lo escrito hasta ahora. Es básico para nosotros respetarnos y echarnos un «cable». Es una forma primitiva quizás de ser solidario, pero es muy nuestra. Nos movemos alrededor de la música «Heavi», y el «rock duro», y conjuntos como SKORPIONS son los que nos motivan de forma inequívoca, este grupo actuó recientemente en Barcelona y estuvimos allí. (En un momento dado, al equipo de Delta, le tararean una estrofa de rock duro, que expresa muy claramente sus conceptos hacia la sociedad):

«¡No le... debo nada, ni a Dios ni al Gobierno... por haber nacido por el coño de mi madre...!»

P. — ¿Sois un grupo solo o varios?

R. — Existen varios pero somos el más importante en número, aunque poco a poco

El descanso de los heavies.

se va creando una unidad en el Prat de los Heavies, pero es en Barcelona donde existen ya fuertes grupos más o menos coordinados a diferencia de este pueblo que está muerto y no es de ahora, es de siempre.

Aquí lo único que hay son «maderos» (policías) a punta pala, de todas las clases, de uniformes, de paisano, etc. Se entretienen secuestrándonos los cuatro porros que llevamos para nuestro consumo y por el «morro» nos llevan a comisaría. Jamás se meten con los «chorizos» que en el Prat campan a su antojo.

Aquí nosotros en nuestro lugar de reunión, por supuesto que nos fumamos nuestros porros, pero preguntamos ¿a quién molestamos?

P. — ¿Sabéis que la gente os identifica como «quinquis»?

R. — La gente nos se entera de nada, ni quiere enterarse. Los quinquis son... otra cosa, otra movida, que no tiene nada que ver con nosotros. Uno puede ser Punkie, o Heavie, o New Waves, por ejemplo... y ser un mal nacido, pero también un tío puesto y bien puesto, pero en el caso de los New Waves son todos unos «pringaos», la mayoría de ellos medio maricones, pero no quiere decir eso que no existan entre ellos tíos bien puestos.

P. — ¿Por qué todos os identificáis con

nombres extranjeros?

R. — Muy sencillo, porque los nombres extranjeros van ligados a los de los conjuntos musicales con los que nos identificamos, pero fijaros... no fuimos nosotros los primeros en adoptar estos nombres, fueron los empresarios, la prensa y las revistas especializadas en el tema musical los que nos «bautizaron» como seguidores de tal o cual conjunto.

P. — ¿Estáis a favor o en contra de la droga?

R. — En principio el consumo de «chocolate» o marihuana es algo muy cuestionable si piensas constantemente que un «madero» puede aparecer y joderte todo lo que pueda. Fumarte 3 o 4 porros es equivalente a 3 o 4 vasos de vino. No es tanto como la gente cree.

Muy diferente es la cuestión del «pinchazo», o sea droga dura. Estando como está comprobada la dependencia que esa droga produce y que no duda en cometer cualquier fechoría para conseguirla.

No existe mucha información en ese sen-

tido, y la juventud entra en ese terreno de una forma violenta, entran en un mundo de «mierda», pero dar ese paso es muy difícil y cuando se da es con pleno conocimiento y no como la gente cree. La droga blanda no influye para nada. Es muchísima la gente normal y corriente que cada día lían un «porrito» después de comer y eso no les crea adicción alguna, por lo tanto nuestra opinión es que a ese nivel de consumo estamos a favor.

P. — ¿Cuál es la razón de que todos los grupos converjáis en la Plza. de Cataluña de aquí el Prat?

R. — Porque el resto del Prat está muerto, no hay vida por estos alrededores y aquí en esta plaza constantemente se hacen fiestas, verbenas y todo tipo de espectáculos, y quisiéramos sugerir que ya vale de tanta movida para viejos, a ver cuándo el Ayuntamiento monta algo más acorde con la realidad musical de hoy (rock duro, etc.).

TREBALL I SOCIETAT

ESTA REDACCION TANTO EN ENTREVISTAS YA REALIZADAS A OTROS GRUPOS ASI COMO LAS QUE IRAN PUBLICANDO MAS ADELANTE, QUIERE MANTENER EN LA MEDIDA DE LO POSIBLE, LAS EXPRESIONES HABITUALES QUE ESTOS UTILIZAN CON EL UNICO Y EXCLUSIVO FIN DE MANTENER SU FRESCURA URBANA. ES DE FACIL ENTENDIMIENTO.

Opel

en El Prat

Servicio Oficial

Venga a conocernos
Toda la gama OPEL-86
Además todas las
marcas en vehículos de
ocasión, Revisados y
Garantizados por 1 año

Prat motor

Coronel Sanfeliu, 143 - T. 370.93.61
Avda. Verge de Montserrat, 108 - T.370.31.02
EL PRAT DE LLOBREGAT

La poesía en César Garrido

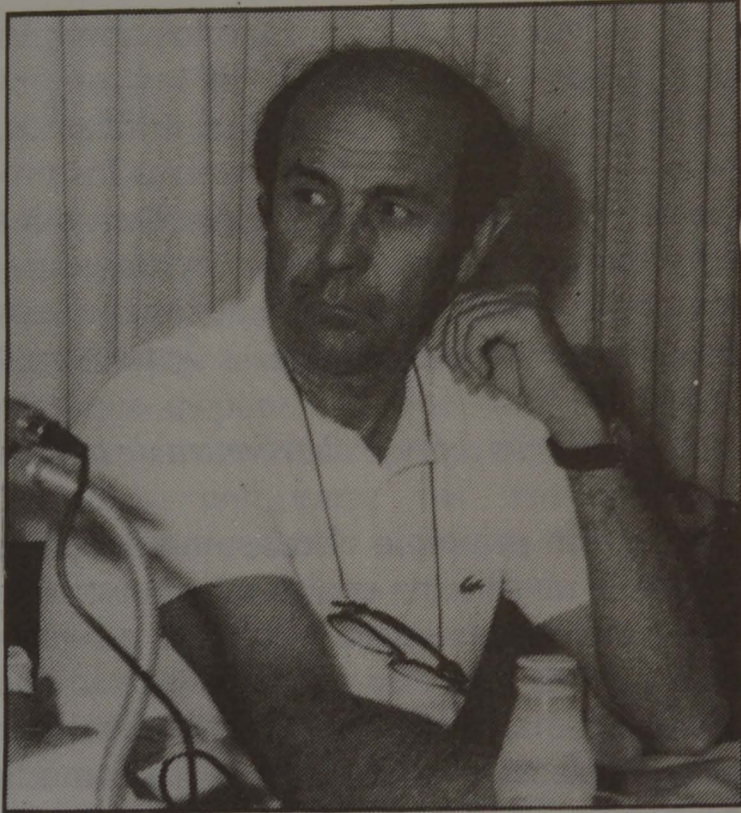
«Ansioso de tu blanca arquitectura, con barreras que pesan como rocas, muriendo vivo y esperando muero.»

¿Quién, al leer estos tres versos, no se imagina a un poeta famoso como Miguel Hernández o Antonio Machado, o a algún escritor encumbrado al que de vez en cuando le brota una vena poética?

Estos tres versos pertenecen a un soneto que junto a otros componen un recientemente estrenado libro: «SONETOS Y OTROS POEMAS» de César Garrido Marqués, editado por Amarantos. Este poeta es uno de tantos personajes desconocidos que en sus ratos de ocio, en las ocasiones que su trabajo le permite, se dedica a plasmar en una hoja de papel, aquellos sentimientos experimentados en un momento, esas iras contenidas, las injusticias observadas a lo largo de la vida..., todas esas vivencias personales que como flashes son relatadas en un libro realizado con delicadeza por su autor.

El día 4 de octubre, en el local de la Asociación de Vecinos del Polígono La Granja, se celebró la presentación del mismo, contando con la asistencia de familiares, amigos y compañeros de trabajo del autor que gustan de la poesía pero que por diferentes motivos no tienen la oportunidad de participar de lleno en acontecimientos culturales de este tipo.

La presentación del autor y del libro de poemas fue realizada por Cristóbal Benítez,

quien realizó repetidos elogios al contenido poético de los sonetos, recitando alguno de ellos. Siguió después en su oratoria el propio escritor César Garrido, quien se autocalificó como un aprendiz de poeta puesto que sólo lleva cuatro años escribiendo y **aún tengo mucho que aprender. El libro lleva mucho de mi tierra, Albacete; es un grito de mi comarca porque creo que todavía se encuentra oprimida, es un canto con ciertos ribetes sociales, además de contener poemas intimistas, vivencias de mis años jóvenes. Este libro es la punta de lanza de todo aquello que quiero ir expresando poco a poco, con mi propia voz.**

César Garrido, este «joven poeta» sigue escribiendo con sus característicos rasgos estilísticos y ya ha editado otro libro, una Antología titulada: «25 dimensiones de la poesía», y no va a cesar aquí su tardía ambición poética para convertirse así, de aprendiz de poeta a «poeta» ejemplar.

BEGONYA GARCIA

«El medi natural a El Prat», nova col.lecció de llibres

Des de la Regidoria d'Ecologia i Medi Ambient d'El Prat de Llobregat s'ha endegat la publicació d'una col.lecció de llibres sobre «El medi natural a El Prat», amb la intenció de donar a conèixer la varietat d'ambients naturals que existeixen en aquest municipi. Hi ha un altre motiu que ens impulsa a divulgar la nostra realitat ecològica, i és l'existència de diversos perills que atempten contra aquesta. Una degradació del medi i una anihilació progressiva de la vida animal i vegetal del mateix afecta als humans d'una manera molt directa perquè degrada la nostra pròpia vida(, amb aquestes paraules el Regidor d'Ecologia i Medi Ambient, Robert Mogas i Moliné, va fer la presentació, el dia 3 d'aquest mes, del primer dels llibres de la col.lecció que porta per títol «La zona urbana». Aquesta sèrie de llibres s'ha estructurat en forma de sis quaderns d'aparició consecutiva; abans que acabi l'any estaran al carrer els corresponents a «Les zones humides» i «La platja», i al llarg de l'any vinent podrem disposar de «Les pinedes», «El riu» i «Els conreus». Aquesta col.lecció compta amb la col.laboració de la Diputació Provincial de Barcelona, a través de la Comissió Informativa d'Agricultura i Medi Natural.

ÀNGELA JOVÉ

Agustí Agustí a la Sala d'Art Josep Bages

El pintor Agustí Agustí natural de Ribarroja d'Ebre, resident en la actualitat en Terrassa, expuso en la Sala d'Art Josep Bages durante los días 10 al 19 de octubre su obra pictórica, compuesta por cuadros de técnica mixta. En sus obras, Agustí Agustí hace intervenir los más diversos materiales junto a la pintura al óleo.

El acto inaugural fue presidido por el Alcalde del Prat Sr. Tejedor y el Teniente de Alcalde de Cultura Sr. Pérez Moya.

La exposición fue presentada por la Casa de Aragón en El Prat en el marco de las Fiestas de Ntra. Sra. del Pilar.

Esta fue la primera exposición individual del artista Agustí Agustí, quien recibió felicitaciones y plácemes de los asistentes al acto inaugural, que terminó con unas palabras del Alcalde, seguidas de un refrigerio.

Nuestra más cordial enhorabuena a la Casa de Aragón de El Prat por este acto cultural que honra a nuestros convecinos.

Nova obra de Salvador Balcells

El darrer dia de la festa major i als locals d'Amics d'El Prat, amb l'assistència d'unes setanta persones, es presentà el nou llibre d'en Salvador Balcells: Barcelona 92; «Com desfer Catalunya».

L'acte s'inicià amb unes breus paraules del president de la entitat anfitriona que després d'agraïr als presents la seva assistència, remarcà el caràcter obert d'Amics d'El Prat a totes aquelles iniciatives culturals i a totes les tendències, tot entenent que aquest llibre aquí El Prat té una dimensió ben concreta ja que de tirar endavant el projecte olímpic el nostre pot ésser el poble més perjudicat de Catalunya i que per altra banda és l'únic treball crític que s'ha fet sobre el tema.

Tot seguit prengué la paraula en Jordi Moners, en nom d'Edicions Lluita que és qui ha editat el llibre, tot fent un breu històric d'aquesta editorial que inicià la seva singladura fa pocs anys i que cobreix un buit existent al nostre país.

Finalment l'autor resumí el contingut del

seu treball dividint-lo en quatre apartats i unes conclusions; tan com ho fa en el llibre.

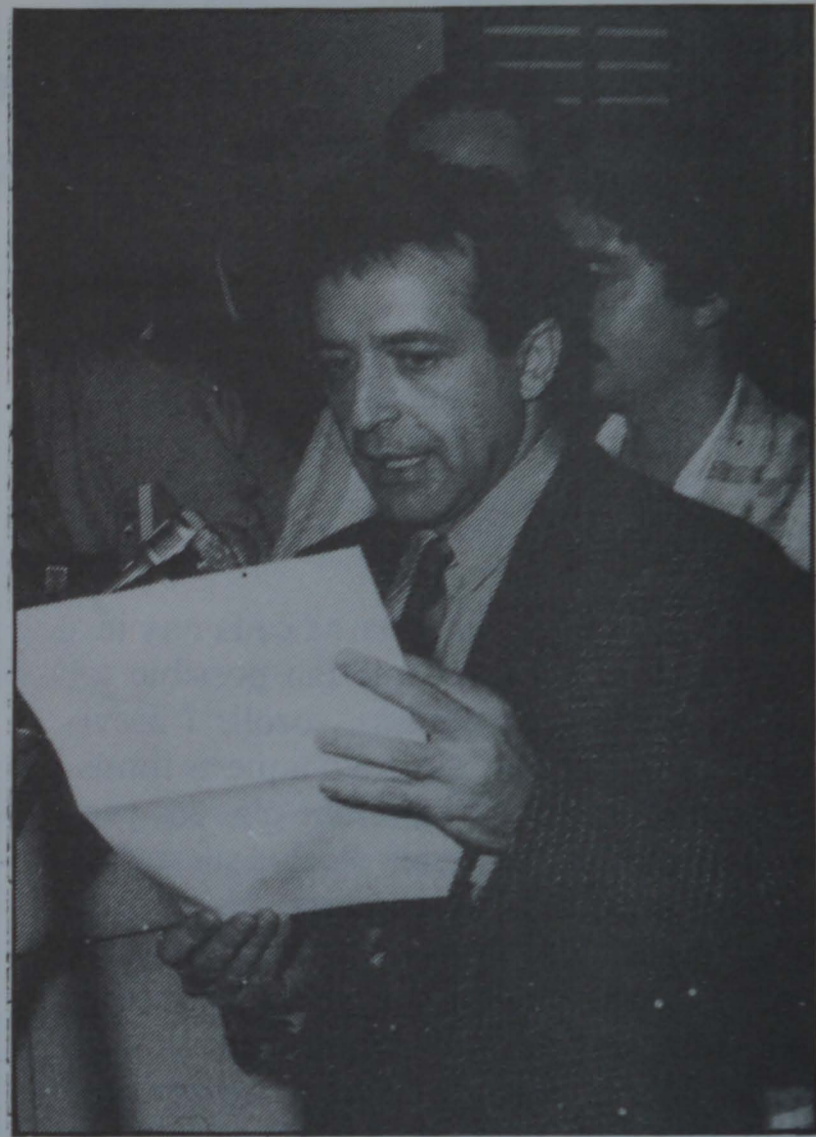
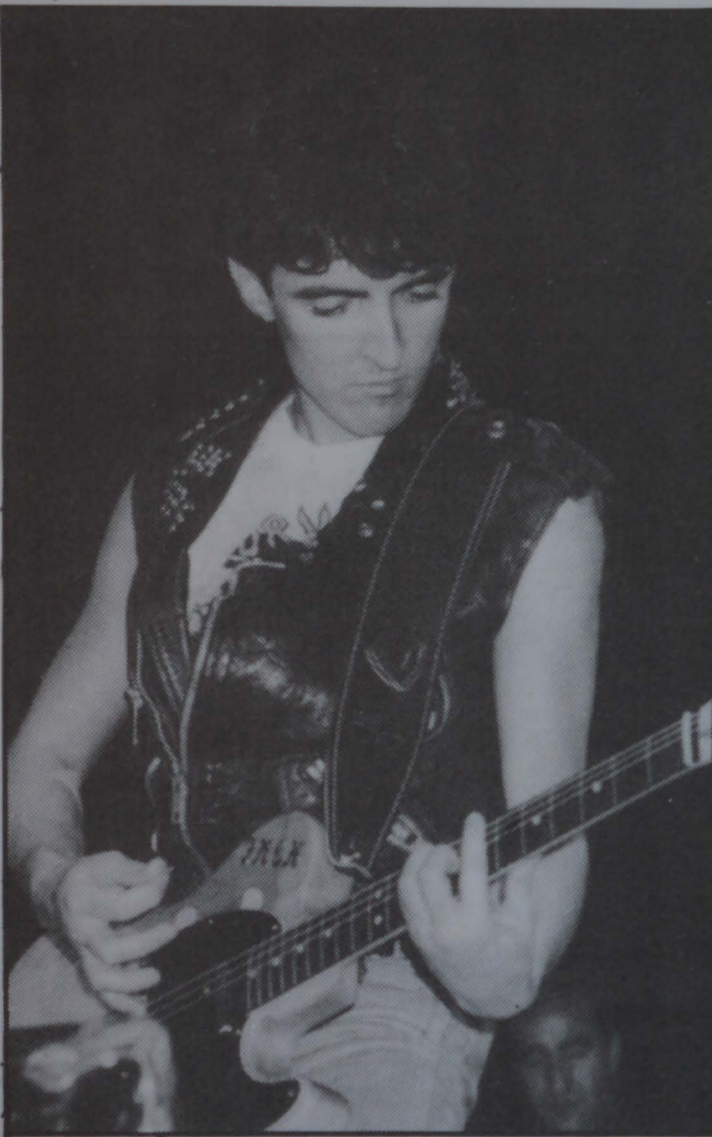
— Increment dels desequilibris territorials. (Corporació Metropolitana, Llobregat, Vila Olímpica, etc.).

— Degradació de l'equilibri personal. (Voluntaris olímpics, «doping», jocs olímpics moderns, etc.).

— Destrucció de les llibertats personals. (Informàtica olímpica, nou model policial olímpic).

— Pèrdua de la consciència nacional. (Espanya-92, descobriment d'Amèrica, olimpíada cultural, etc.), fetes aquestes consideracions, l'autor deixa ben clar que malgrat la gran campanya institucional, que qualifica de rentat de cervell col·lectiu en el que hi participen premsa, ràdio i televisió, no tot el poble de Catalunya comparteix la mateixa opinió que el senyor Maragall i la seva veu és silenciada sistemàticament quan mostra discrepàncies amb les maravelles del projecte olímpic.

R.C.

Els nostres gegants, En Ramoncín i l'Enric Majó, pregoner de les Festes.

LA FESTA... (en majúscules?)

La programació festiva d'enguany, mirada fredament, no ha estat mancada de res. Tingué activitats per a tots els gustos i totes les edats, vam gaudir d'espectacles per a infants, per al jovent, per als aparellats i els desaparellats, per als casats i per als vidus, per als del Prat i per als de fora. El més important és que tothom trobés el seu lloc on fer gresca. Ara bé, una Festa Major només vol dir això?, sinifica tan sols una variada sèrie d'actuacions escollides per uns quants? o és una gran Festa d'un poble que viu i gaudeix junt trencant la rutina del treball diari? Està clar que manca un esperit unificador dels pratencs vers la FESTA.

L'inici de la Festa prometia: un daltabaix creat per un gran nombre de colles de diables que despertaren el poble avisant-nos que la gresca començava i ens portaren, tot seguint-los, a la plaça de la Vila on ens esperava l'Enric Majó amb un molt picaresc pregó, com calia esperar d'un actor.

El programna oficial s'obrí amb quatre dies íntegrament dedicats a l'esport, que anaren des del fútbll fins als escacs, passant per la cursa popular de cada any. L'eslògan «**més esport que mai**» pot catalogar aquesta festa si mirem la resta d'actes d'aquest caire que s'han desenvolupat en el decurs dels dies. Val a dir que totes aquestes activitats han estat possibles gràcies a l'esforç i la voluntat de tots els clubs esportius i les associacions culturals, per això l'esport ha arribat a tots els pratencs per damunt de gustos

i preferències. Vam tenir «bowling», caça, pesca, curses, natació, patinatge, feina de paleta, braus, futbol, ciclisme...

No hi van mancar els actes culturals. Destaquem entre ells la inauguració de l'Arxiu Històric i els projecte de Museu del Prat; cal dir que la seva validesa seria acceptable en el cas que aquest tan sols fos l'inici d'un veritable (i més complet) recull material del nostre passat històric. El fet que l'Exposició Col·lectiva de Dibuix i Pintura d'Artistes Locals obrís les seves portes per desena vegada indica l'èxit de la feina ben feta i l'afany de superació. Malgrat la jove edat de la formació de l'Agrupació Fotogràfica Prat, un any més han col·laborat amb una brillant exposició, Pratimag-86, que assolí nombrosa assistència de públic.

L'Ajuntament posà el seu granet de sorra inaugurant (com cada any) nous locals de discutible utilitat: ens referim al Laboratori Municipal i al centre d'Informació Juvenil.

El comerç també fa cultura, i els botiguers del Ferran Puig es muntaren la Festa al carrer.

Els balls regionals no hi van faltar, veïrem folklore molt variat com el de les Cases Regionals de Múrcia i Albacete; també es van fer dues ballades de sardanes, una gran audició en el concert ofert per la banda de música de l'Associació Musical del Prat, que oferiren diverses peces que foren del gust de tots els assistents. Una espectacular cantada d'havaneres també la vam poder

veure a la Barceloneta, organitzada pels seus veïns. La presència de les Cercaviles no podia faltar enguany. Gegants i capgrossos d'arreu de Catalunya feren les delícies de grans i petits.

Les actuacions per als menuts foren nombroses, sobretot amb espectacles d'animació, titelles i pallasos. Per al jovent cada nit hi va haver quelcom per a anar a fer xerino-la. El primer dia l'orquestra Nueva Etapa sense cap pretensió ens va fer passar una bona estona; el segon, Ramoncín amb una actuació molt interessant, deixà entreveure la seva qualitat com a gran intèrpret de rock; el tercer jorn, l'humorístic i fantàstic show de Huapachà Combo que encara s'hagués pogut superar si la qualitat del so hagués estat més acurada.

Per als més madurs Rudy Ventura i l'Orquestra Marfil els van fer gaudir aquella nit, que fou sobretot, un retrobament d'amistats postser un xic perdudes.

Els focs d'artifici anunciaven la cloenda d'aquests dies d'esbarjo i alegria, però per a finalitzar era necessària una excepcional veu com fou aquella nit la de M.^a del Mar Bonet, que tot acomiadant l'estiu ens digué adeu a la Festa; deixant-nos un molt bon regust d'allò que algú anomenà Festa en majúscules.

TERESA RIBAS
BENJAMÍ COMPANYY

La fira i els firaires

Quan arriba la Festa Major ens sembla normal donar una volta per la Fira i pujar i baixar de les diferents atraccions o simplement firar-nos unes patates o una «Xoxona» que aquest any ha estat la nina de moda.

Però la Fira que ve i marxa cada any té a darrera unes persones que fan possible tot aquest muntatge de llums, sorolls i moviment i està clar que darrera d'aquests llums, músiques i regals hi ha també els seus problemes, com a tot arreu. Però aquest any, degut a la tancada del dimarts, ens va semblar que els problemes s'agreuaven, vam voler, si era possible, parlar amb les parts afectades, els firaires i l'Ajuntament.

Els firaires, homes de carn i ossos, ens han rebut amb molta naturalitat i sense cap recel o prejudici. Són un pilot de persones, penseu que hi ha entre 3 i 5 persones per atracció o parada. És a dir que els primers problemes ja comencen pels de convivència i els higiènics. Les cases i remolcs s'han modernitzat molt, però no tots encara tenen sanitaris químics, ni masses comoditats. En tot l'àmbit firal només hi ha una font pública d'aigua potable i són molt els usuaris fixes, sense contar amb la gent que va a la fira i la pot fer servir, per beure, o simplement rentar-se les mans dels núbols o les pomes ensucrades.

Però apart dels problemes fito-sanitaris, que això els tenen de sempre i a tot arreu, aquest any han proliferat una altra mena de problemes, problemes que com ells mateixos ens reconeixien ja no es donen enlloc més, «llocs, abans problemàtics, com Sta. Coloma, Hospitalet o Cornellà, avui en dia pots anar tranquil.lament... el que passa al Prat no passa enlloc».

«En un recinte firal com el del Prat, amb un pilot d'activitats i amb la possibilitat de concentrar-s'hi una gentada, no és lògic que l'Ajuntament ens enviï un municipal —i petit— acompanyat d'una noia municipal».

Ja ens van comentar que ho de petit no era en cap caire despectiu sinó una simple constatació del seu aspecte físic. I que no tenien res en contra de la guàrdia municipal, però que una parella per tota la fira els hi semblava una vigilància ridícula, ja que altres anys hi ha hagut més vigilància... per què aquest any no?

«Si el dimarts no vam obrir va ser per fer una mica de pressió... ja sabem que sempre passen coses però el que no és lògic és que et puguin venir a exigir un impost mafiós de seguretat... o hem dones cèntims o et cremo la parada...»

I aquesta mateixa gent li va tornar a exigir diners l'endemà perquè els necessitava per «punxar-se». «Tot això ho porta la

La vaga va paralitzar les atraccions.

merda de la droga i ací al Prat no ho heu sabut tallar».

Hi va haver firaires que van proposar formar una «partida de caça» però el seny va prevaldre i van decidir que aquest no era el camí. Van cursar denúncia a la policia i... a l'hora de la nostra xerrada (la nit del dissabte al diumenge) ningú havia donat cap senyal de vida ni acús de rebut.

Hem parlat amb l'home a qui han exigit l'impost (no deduïble d'Hisenda) i se'ns ha posat a plorar, la veritat no feia cap goig veure un home alt i cepat plorant i confessant «he tingut de pagar». És trist, molt trist. «Mireu, el meu pare i el meu avi ja venien al Prat, però jo no sé si hi tornare...».

Aquesta era una opinió bastant generalitzada dels diferents firaires: o els hi garantitzen un mínim de seguretat o l'any que ve no montaran la Fira.

Perque ja no és solament l'impost mafiós d'un drogadicte o les amenaces directes de cremar-te el carromato o la pista, o de creure's que tenen dret a tot, a pujar a les atraccions sense pagar... o perque està de moda la «xoxona» doncs l'agafen o li diuen al de la parada que els hi doni o «le pego un tiro»... Ja no és sols per això, sinó fins hi tot pel personal, per la gent del Prat, grans i petits als que sinó els hi prenen els cèntims els hi roben les fitxes comprades... així, de mica en mica es crea un clima de desconfiança, de por i d'inseguretat que la gent del Prat deixa d'anar a la Fira i si la gent no va a la Fira, de què han de viure els firaires?

Ja sabem que avui en dia, donar una volta per la fira i pujar als autoxocs o als cavallets, no té la importància que podia tenir fa deu o quinze anys... Però qui més qui menys, encara fa una certa gràcia portar a donar, encara que sigui una volteta a un fill o a un amic per la Fira i sinó engeguen les seves atraccions... que ens quedarà, on anirem els dies de la Festa Major a Montjuïc o al Tibidabo?

Es poden solucionar o paliar els problemes que hi ha hagut? Per les paraules dels firaires que ens recordaven poblacions semblants al Prat sembla que si es vol això es pot solucionar. Què diu l'Ajuntament?

Quan vam anar a l'Ajuntament, acabava de tenir lloc una reunió dels responsables municipals amb el president del gremi de firaires. Segons que s'ens va dir, l'Ajuntament tenia coneixement de les extorsions i amenaces i, pel que s'havia arribat a saber, els extorsionadors eren delinqüents habituals. Malgrat conèixer la identitat no se'ls podia detenir si no era en el moment que feien les amenaces o bé si els firaires presentaven denúncia a la comissaria i, això darrer, no se sabia si ho havien fet. D'aquella reunió esmentada abans sorgí la decisió que la vigilància passaria a ser de quatre agents i un cotxe patrulla, a més a més d'un servei fixe las 24 hores format per dos agents.

MARIA DEL MAR BONET

La veu mediterrània

Vint-i-cinc anys de cançó, vint-i-cinc anys d'escenari, vint-i-cinc anys de cantar la nostra llengua, la nostra cançó. Maria del Mar Bonet, mirada fonda, serena, pell morena, llavis ben dibuixats, cabell negre, expressió tranquil·la... es la dona mediterrània. La seva veu, fonda i càlida, traspua sentiments.

Potser hi ha qui pensa que la Maria del Mar és una persona tancada, una persona que posa davant d'ella un mur per impedir d'alguna manera que el públic se li apropi després d'una actuació. Us podem assegurar que no és així. Us podem assegurar nosaltres i també els pratencs que van restar, fins ben tard, davant la porta de l'Ajuntament perquè aquest mite de la Cançó els signés un autògraf.

Estava contenta, malgrat el cansament que comporta actuar tants minuts davant d'un públic fidel i ansiós de la seva presència. «He vist aquesta plaça tan plena... feia goig», ens comenta. Només un incident posà un punt negre a la nit de festa, un incident que els anys d'escenari de la Maria del Mar van aconseguir fer callar el qui habitualment fan ús d'aquell refrany que diu que «de fora vindran que de casa...» i que no sels acut res millor que dir-li que canti pasdobles.

«Hi havia quatre trinxaires —ens comenta la Maria del Mar— que ens estaven molestant des de la primera cançó. S'han portat

molt malament. Eren allà al costat i ens insultaven constantment. Quan en Jordi Rallo ha fet el «solo» de percussió han intentat de posar-lo nerviós. Ja no he pogut més i els he dit que se n'anessin. Ja n'estàvem fins dalt. Portaven ja tot el recital. Jo pensava «algú els treurà, algú els treurà», però no marxaven, Era ple de guàrdies urbans per allà, darrera, i...». No diu res més però ens dona a entendre que no s'explica perquè no van ajudar-la. Potser és que s'ho passaven millor veient l'actuació que actuant ells mateixos.

Continuem parlant amb la Bonet i ens comenta que dalt de l'escenari, cantant, s'ho passa bé i que s'agrada precisament perquè pensa que encara té molta necessitat d'aprendre, necessitat que no li ha mancat malgrat ser una de les pioneres de la «Cançó». «La Cançó la manté el poble de Catalunya, dels Països Catalans. Quan el públic deixi de pensar en la seva pròpia llengua no hi haurà Cançó, s'haurà acabat». Continua comentant-nos que el dia abans d'actuar al Prat ho va fer en un poblet de Lleida de prop de 500 habitants, en un magatzem de fruites on s'aplegaren més de 1.500 persones. «Era impressionant veure tanta gent, Això vol dir que la gent d'aquels país vol que es faci música en el seu idioma i mentre això succeeixi el fenomen Cançó existirà... serem nosaltres o uns altres, pero seguirà endavant».

Potser el fet que una de les millors veus de l'Estat continuï cantant en la seva pròpia llengua ens faci creure en un miracle, i aquests, de tant, en produeixen. Ella mateixa creu en miracles. «Va ser-ho que el Milton Nascimento i jo ens trobéssim». Fa dos anys aquest cantant brasiler va anar a fer una actuació a la plaça del Rei, va veure abans actuar a la M. del Mar Bonet, va connectar amb el seu estil i es produí el prodigi. «El van portar a sentir-me, li vaig agradar i vam començar a parlar de projectes en comú, d'aquests que es fan moltes vegades, però que després no s'acompleixen... aquest sí, gràcies a molta gent, a molts amics, a molta afició. Hem fet diversos recitals junts i n'estic molt contenta». N'està tan satisfeta, que en el proper LP que està preparant incorporarà algunes peces del Milton. «M'agradaria que el disc sortís per Nadal o per Sant Jordi. Vull fer venir el Milton Nascimento per gravar-lo amb mí, però si això no fos possible, faré que m'acompanyi un grup brasiler».

Tant de bó, M. del Mar, tots els teus projectes s'acompleixin i que la gent d'aquest país mai no es cansi d'escoltar-te en la seva llengua, perquè en aquesta viu i s'alimenta la nostra nació.

GLÒRIA ESCRIG I ÀNGELA JOVÉ

SISTEMAS DE SEGURIDAD

Antenas Colectivas

Porteros Electrónicos

Abonos de Mantenimiento

Av. Montserrat, 233-235 - Tel. 379 18 29 - EL PRAT

AUTO MARINA

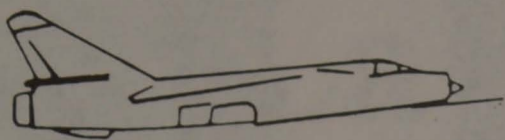

COMPRA-VENTA
DE AUTOMOVILES

Carretera de La Marina, 16
Teléfono 370 74 01
EL PRAT DE LLOBREGAT

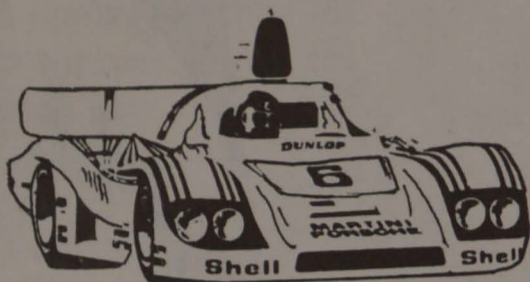
Electrónica ROHOL

Plaza Catalunya, 8 - Teléfono 379 07 45 - EL PRAT DE LLOBREGAT

KITS DE MONTAJE

SCALEXTRIC

IBERTREN

ACCESORIOS PARA
TRENES ELECTRICOS
Y MAQUETAS

- ROCO
- LIMA
- IBERTREN
- AURORA A F X
- SCALEXTRIC
- ARTESANIA ILUMA

Frankfurt **3** Granja
PUERTAS

ahora:

Restaurante

- Las mejores CAVAS CATALANES
- Importación francés
- Whiskerya
- Reservas
- Heladería

Gallart i Monés, 14-16 - Teléf. 370 43 51
EL PRAT DE LLOBREGAT

MONTEPIO DE SAN CRISTÓBAL CHÓFERES DE BARCELONA

Provenza, 173, pral. - Teléf. 253 40 05 (3 líneas) 08036-BARCELONA

AUTOMOBILISTA

LA MILLOR GARANTIA DE TOT CONDUCTOR ES
ESSER ASSOCIAT DEL MONTEPIO

- DEFENSA JURÍDICA PER RESPONSABILITAT CRIMINAL
- RECLAMACIÓ DE DANYS AL VEHICLE
- AJUT A LA FAMÍLIA, EN CAS DE RETIRADA DE PERMÍS DE CONDUCCIÓ
- REMOLCAMENT DEL VEHICLE, I ALTRES SERVEIS MUTUALISTES

Per tal d'obtenir una informació més amplia adreçar-se a
Delegació Baix Llobregat: Ferran Puig, 72 - Telèfon 379 18 02
EL PRAT DE LLOBREGAT

HORARI: DE 18 A 20 HORES (DIMARTS I DIJOUS)

CUINART

COCINAS - BAÑOS - GRIFERIA - CERAMICA
ACCESORIOS DE BAÑO

Solicite presupuesto sin compromiso

Exposición y venta:
Castilla, 21
El Prat de Llobregat
Teléf. 379 40 34

Expertos especialistas
diseñarán su cocina y
cuarto de baño de acuerdo
con sus gustos y necesidades

Fiestas del Pilar

Como ya es tradicional desde hace algunos años, la Casa de Aragón en El Prat organiza una serie de actos con motivo de la fiesta de su patrona la Virgen del Pilar, que culminan precisamente el día 12 de octubre con una abundante ofrenda floral a la Virgen tras la cual se celebra una misa cantada por la rondalla.

Estos años atrás los actos se celebraron en diferentes lugares de El Prat pero razones prácticas y pastorales aconsejaron, de común acuerdo la parroquia y la Junta de la Casa de Aragón, que se celebrara en el templo ya que a parte de los motivos mencionados, éste ofrece capacidad más que suficiente y ciertamente la experiencia resultó altamente positiva, mereciendo el aplauso incluso de aquellas personas que por ser domingo se encontraron asistiendo a la misa de once.

A las diez y cuarto empezó la ofrenda floral por parte de las reinas de la fiesta y muchos particulara que en poco rato llenaron los plafones, colocados al efecto, de hermosos ramos de flores de todo tipo que como un gran manto daban cobijo a la imagen de la Virgen, mientras la rondalla interpretaba diversas piezas, como también hicieron durante la misa que ofició Mn. Lluís, Vicario Episcopal, que también pronunció la homilía. Sin duda la coincidencia en domingo y la extendida devoción a la Virgen del Pilar hicieron que el templo se llenara y que mucha gente tuviera que permanecer en pie.

Tras el acto religioso y en la plaza Blanes se celebró un interesante festival folklórico, finalizado el cual los miembros de la Casa de Aragón se reunieron en una comida de hermandad.

El programa de las fiestas patronales se completó con diversos actos celebrados en su sede social para conmemorar el quinto aniversario de la fundación de esta entidad.

También la Guardia Civil ha celebrado su patrona la Virgen del Pilar, como es tradicional, tanto en la Casa Cuartel de Sant Cosme como en el aeropuerto donde más de cien guardias, entre mandos y números, tienen a su cargo la vigilancia de sus instalaciones, al frente de los cuales hay un capitán y dos tenientes.

En ambos sitios los actos empezaron con una misa, tras la cual se obsequió a los asistentes con un aperitivo, tanto en la Casa Cuartel como en el propio Aeropuerto.

Digamos como detalle anecdótico que tras muchos meses y por razones de seguridad ésta fue la primera vez que se celebraba una misa en la capilla del Aeropuerto ya que antes cada domingo a las doce había misa.

El Alcalde de El Prat asistió en primer lugar a la recepción en Sant Cosme, en compañía de su esposa y luego se trasladó al Aeropuerto para cumplimentar a las autoridades y representaciones allí presentes.

El Baix Llobregat i les Olimpíades '92

La possible celebració dels Jocs Olímpics de 1992 a la ciutat comtal, ha provocat —des que fou presentada Barcelona com a candidata— gran aldarull entre intel·lectuals, polítics, ecologistes..., els qui d'una manera o altra han volgut deixar palès el seu punt de vista sobre la nocivitat o avantatges que ocasionaria la realització de les Olimpíades en el nostre territori.

El Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat no es va quedar darrera i així l'any passat vna realitzar les V Jornades d'Estudis sobre el Baix a Martorell, sota un denominador comú: Els Jocs Olímpics '92 i les repercussions d'aquests en la comarca. Historiadors, ecologistes, economistes, arquitectes, responsables de l'Oficina Olímpica, fins i tot Pasqual Maragall, alcalde de Barcelona, van participar-hi exposant la seva opinió recolçada amb dades tècniques precises sobre la celebració d'aquest important esdeveniment tot i que hi ha dures posicions ideològiques contraposades.

Així doncs, el divendres 3 d'octubre es va celebrar a la Sala de sessions de l'Ajuntament d'El Prat, la presentació d'un llibre: «EL BAIX LLOBREGAT I ELS JOCS OLÍMPICS '92», en el qual s'ha fet una recopilació íntegra de totes les ponències que es van presentar a Martorell l'any passat, perquè tothom pogués conèixer en un determinat moment, qualsevol opinió de les que es van exposar en el seu dia a les V Jornades.

L'acte el van presidir el batlle de la població, en Lluís Tejedor i l'historiador i president del Centre d'Estudis Comarcals del Baix, en Jaume Codina, sense assistir-hi Antònia Bisbal com a representant de l'Oficina Olímpica.

Es va esmentar la possibilitat de que els Jocs Olímpics es celebressin (amb molta probabilitat) a Barcelona, fet que compor-

taria certs desavantatges a la comarca del Baix Llobregat, com podrien ser: la possible realització de l'esport de rem i vela a l'estany del Remolar amb la conseqüent remodelació que això comportaria (destrucció de l'ecosistema aquàtic,...); l'ampliació de l'aeroport d'El Prat per donar cabuda a la gran aflluència de vols diaris que es registrien,...; l'agressió a la llengua catalana...; etc.

Els Jocs, —va dir Lluís Tejedor— haurien de ser compatibles amb l'esforç de millorar l'equipament del municipis que envoltaven Barcelona, i així, en el període existent entre 1986 i 1992, s'haurien de concretar molts dels interrogants que incideixen de ple en la nostra comarca.

L'objectiu general de la recopilació del llibre és el de fer possible el més ampli coneixement sobre la realitat del Baix Llobregat i les propostes del projecte Barcelona '92.

Els treballs que s'han presentat en el llibre pertanyen, —a part de la presentació feta per en Jaume Codina i de les dues salutacions d'en Lluís Tejedor i d'en Pasqual Maragall—, a: Jordi Serra, cap de l'Oficina Olímpica; Antoni Lecha, enginyer industrial; Ramon Margalef, catedràtic d'Ecologia; Lluís Millet, Arquitecte responsable de l'àrea d'instal·lacions i infraestructura de l'Oficina Olímpica; Miquel Roa, arquitecte; Antònia Bisbal, coordinadora de finances de l'esmentada oficina; Antoni Monsterrat, economista del Grup d'Ecologia del Comité Antinuclear de Catalunya; Francesc J. Castellanos, periodista i gerent esportiu; Ignasi Riera, escriptor i, Francesc Segura, director tècnic per la Redacció del Projecte de Candidatura, essent financiada la seva edició per l'Ajuntament pratenc.

BEGONYA GARCIA

La Casa de Aragón celebró el Pilar

La muy noble, leal y heroica Zaragoza ha celebrado con inusitado esplendor y espíritu cristiano la festividad de la Patrona de Aragón.

La nobleza baturra y el fervor a la Virgen se han volcado en fiestas para cantar las excelencias de la Virgen bajo la advocación del PILAR. El pueblo aragonés «abrazado al Pilar sagrado, trono esplendente de caridad» ha implorado a la PILARICA su amor profundo, por cuanto tan amante de su rico folklore no puede faltarle «fuertemente unido al Pilar bendito» la «victoria»; pueblo tan enraizado a la tradición de la «venida de la Virgen en carne mortal a la bella ciudad del Ebro.. i és que les terres de l'Aragó estan amarades de la sang d'innombrables màr-

tirs, venerats en el temple de Santa Engràcia radicat al centre de la capital; les grans manifestacions eucarístiques; Daroca i els caporals podríem dir, encara humetejans, en que es convertí el vi del Calze al moment en qual el celebrant de la missa arribà a dubtar de la transsubstanciació declarada pel Concili Tridentí... tot, en fi, revela la fé del poble aragonès de quina n'es prova palesa el càntic a la Verge del Pilar».

Sant Agustí, deia: «quien canta reza dos veces», això fou el que posà de manifest el fervor «dels maños» durant la celebració de l'Eucaristia amb llurs càntics i pregàries, a lo qual va adherir-se el poble que omplia el temple parroquial.

R. R. C.

BAR RESTAURANTE RINCON DE ARAGON

Especialistas en todo tipo de carnes a la BRASA

● Paellas por encargo

● Esplugas, 49 (La Barceloneta)
Teléf. 370 52 54
EL PRAT

GIMNASIO

TAEBAEG

- TAEKWON-DO
- DEFENSA PERSONAL
- ARMAS ORIENTALES

- GIMNASIA SUECA
- JAZZ
- AEROBIC

C/. Barcelona, 25-27

EL PRAT DE LLOBREGAT

Teléfono 370.59.05

GESTORIA

PONS - MORENO

Se complace en ofrecerles los servicios de Gestoría y Asesoría de Empresas en sus distintas especialidades relacionadas con:

- Toda clase de tramitaciones ramo del automóvil
- Administración de fincas
- Seguros en general
- Revisiones y canjes carnets de conducir
- Seguridad Social
- Declaraciones de renta
- Legalización de empresas
- Aperturas de establecimientos

Cuenta con la ventaja de estar muy próximo a Vdes. para evitar desplazamientos. Disponemos de personal especializado para tramitar cuantos servicios precise. Contamos con la colaboración de abogado, notario y arquitecto.

Oficinas: Av. V. Montserrat, 108, 4.º, 2.ª - EL PRAT DE LL.
de lunes a viernes de 9 a 2 y de 4'30 a 7'30 - Tel. 379 21 28

metaleco s.a.

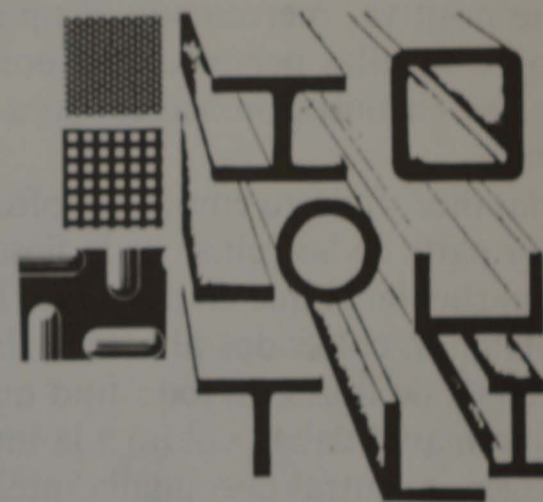
ALMACENISTA DE HIERROS Y FERRETERIA INDUSTRIAL

Ronda de Ponent, s/n.

(frente Terlenka)

Teléfono 379 65 51*

EL PRAT DE LLOBREGAT

HORARIO DE VENTAS

8'30 a 1 y de 3 a 6'45

PEDRO Sports

ARMERIA Y PESCA

Deportes, Caza, Tiro, Pesca, Trofeos
Accesorios, Reparaciones
Cebos vivos para pesca
Tramitaciones, Permisos Licencias

Pau Casals, 45
Teléf 370 08 02

EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

PESCADOS GONZALEZ

(ALIMENTOS CONGELADOS)

Pescados - Verduras - Precocinados

EXPERIENCIA EN EL SERVICIO PARA

HOSTELERIA

VENTA al público desde el almacén

Polígono La Granja, Bl. 2, Tienda núm. 9 - T. 370 66 93

(Carretera Aviación frente parada BUS)

EL PRAT DE LLOBREGAT

DECA, S. L.

DE

Enrique Rafael Canillo Piñol

MATERIALES DE CONSTRUCCION
CERAMICAS Y REVESTIMIENTOS
REPRESENTACION ROCALLA

Gaiter del Llobregat, 24-30 - Telèfon 379 08 11
EL PRAT

Talleres ANDRES

SERVICIO DE NEUMATICOS

MECANICA GENERAL

Amposta, 12 (junto a Avda. 11 de Septiembre)

Teléfono 379 23 04

EL PRAT DE LLOBREGAT

(Barcelona)

Musicomanias en directe

En la inauguración del nuevo Disco Bar, «Dudas», nos encontramos con un buen amigo SALVA APARISI, musicómano por excelencia, que como batería formó parte del ya desaparecido grupo EXTRA, y que últimamente estaba formando parte de una banda que recibía por nombre BANCO.

SALVA, es uno de los pocos músicos de rock locales, que han conseguido abrirse un camino dentro del mundillo musical barcelonés.

De la conversación sostenida con él, hemos extraído la siguiente entrevista.

—¿Qué estás haciendo actualmente, sigues con Banco, o estás haciendo algo nuevo?

—Bueno, efectivamente con BANCO seguimos trabajando a nivel de galas, que van saliendo, al margen vamos a sacar al mercado un MINI LP, con los últimos temas compuestos por el grupo, también nos han ofrecido ser teloneros en alguno de los conciertos que próximamente se realizarán en Barcelona, al igual que ya hicimos en la última gira de SUPERTRAMP, por España.

—¿Supongo, que la experiencia, de poder actuar junto a unas primeras figuras como SUPERTRAMP, habrá sido algo alucinante para ti?

—Efectivamente. Concretamente actuamos con ellos en Barcelona, Bilbao, San Sebastián y Madrid y francamente fue algo muy grande. La relación con ellos fue perfecta y no hubo ningún tipo de problemas, todo lo contrario, Ray Daves y su gente es de lo mejor que he visto y nosotros como teloneros obtuvimos un éxito importante por parte de la gente, que nos acogió muy bien,

cuando lo difícil es que sea así, puesto que la gente lo que quiere es que salgan sus ídolos y el telonero de alguna manera, estorba, por suerte a nosotros nos pasó todo lo contrario.

—¿Piensas hacer algo más, al margen de Banco? ¿Realmente, cuáles son tus aspiraciones como músico y como artista?

—Bueno, actualmente acabo de entrar en una nueva banda, que se llama PATI DIFFUSION, que está formada por gente de DISTRITO V y de CACAO PAL MONO. El camino está por ver, pero estamos a la espera de iniciar un trabajo discográfico y de abrir un nuevo camino para subsistir. Con referencia a mis ambiciones, te diré que se centran todas en poder tocar, cada día más, poder estar en un escenario y vibrar con la batería, y al mismo tiempo hacer vibrar a la gente que me escucha. Actualmente estoy ensayando unas 20 horas semanales, aunque me gustaría poder ampliar este tiempo de trabajo, pero como que tengo que trabajar, no puedo dedicarme, exclusivamente a esto.

—¿Te gusta algo de lo que se está haciendo en España en rock?

—Francamente, no hay nada en especial que me llame la atención, mis preferencias se centran en THE SMITHS, THE POLICE y como batería, el mejor, el de Police, D. Copperland. En España hay grandes músicos, pero pocas ideas y menos presupuesto.

—Por cierto ¿Mantienes algún tipo de relación, con el Departamento de cultura del Ayuntamiento a efectos de posibles subvenciones, bien en sentido directo o bien a tra-

vés de algunas galas? Lo digo porque he visto pasar una nueva Fiesta Mayor y de nuevo he notado a faltar los músicos de nuestra localidad. Eso sí, se gastan un presupuesto altísimo en traer a grandes figuras, que a casi nadie interesan, dada la mala organización existente y no se acuerdan de que el Prat ha sido cuna de buenos músicos, de rock, como WILLY ALLENDE, MARIO VILA, PEPE ALONSO, MICHAVILA, los hermanos VELA, N.B.B. y un largo etc... antes y gente como tú, los muchachos de ZEUS y otra gente más joven que está iniciando su carrera o al menos lo intentan actualmente.

—La verdad, es que nadie se ha dirigido a mí en ninguna ocasión. Recuerdo que hace unos años en ocasión de la aparición de LP de EXTRA, conseguimos ser teloneros de VICTOR MANUEL, y allí nos ayudaste tú mucho, desde entonces no he vuelto a saber nada más de ellos y creo que es una vergüenza que esto ocurra. Lo que sí te puedo decir, es que esto tan sólo sucede en este triste pueblo.

Bien, y aquí dejamos el tema para otra ocasión y nos despedimos de este muchacho, SALVA, de 23 años, muchos de ellos dándole a la batería y sufriendo la incompreensión del músico, pero agradeciendo la fuerza, que el estar en un escenario, nos entrega la música y de esto SALVA y un servidor sabemos bastante. SUERTE.

N.B.B.

Fiesta patronal de la Policía

A pesar del intensísimo aguacero que durante toda la mañana cayó sobre El Prat, un nutrido grupo de policías, familiares, amigos y representaciones, asistieron a la santa misa que en honor de su santo patrón, los Angeles Custodios, ofrecieron el Cuerpo Superior de Policía y la Policía Nacional y que fue oficiada por el párroco Mn. Portabella que pronunció la homilía.

Finalizado el acto religioso y ya con el cielo despejado todos los asistentes se trasladaron a la Galería d'Art Josep Bages donde fue servido un aperitivo, antes del cual el señor Comisario dirigió unas palabras a los presentes, que fueron contestadas en nombre de toda la población por el señor Alcalde Lluís Tejedor.

La presencia a estos actos de un número cada vez más creciente de ciudadanos representantes de entidades y colectivos de nuestro pueblo, refleja claramente el arraigo que día a día está adquiriendo el personal adscrito a la Comisaría de El Prat y que

pese a las limitaciones está cumpliendo una tarea altamente positiva, como se demuestra con el hecho de que el anterior comisario señor Montoya acuda cada año a El Prat para celebrar su fiesta patronal pese a estar jubilado, ésto sin duda refleja su aprecio para nuestro pueblo, que es de lo que se trata.

Un año más en el partido de fútbol celebrado con motivo de la fiesta, la Policía Nacional derrotó a la Guardia Urbana, ambos recogieron de manos del Alcalde y el Comisario los correspondientes trofeos, el de campeón y el de consolación.

Òbits

El passat dia 15, rebé cristiana sepultura la senyora Isabel Madrid Rodríguez. La senyora Madrid que fa pocs mesos havia enterrat al seu germà Vicente, pertanyia a la nissaga d'una família que malgrat la seva procedència andalusa, d'Almeria concretament, s'havia arrelat fortament al nostre poble i compartí l'eforia del teatre a El Prat.

En el moment de la seva mort la senyora Madrid comptava 76 anys d'edat. Descansi en pau.

La sobtada mort per causa d'un desgraciat accident del jove José Luis Mateos Yñiguez, de 22 anys sd'edat, sotraguejà fortament al seu ampli cercle d'amistats i coneguts tal com es feu palés en l'acte del funeral i posterior enterrament. El jove José Luis, fill d'un dels homes populars del nostre poble per la seva valuosa tasca al front de la Cooperativa Obrera de Vivendes, en Martín Mateos, segons sembla tornava cap a casa des de les terres de l'Ebre on hi estava treballant.

Descansi en pau.

MUEBLES AUXILIARES Y DE COCINA
PERSIANAS, CORTINAS Y RIELES

muebles **Iglesias**

Avda. del Canal, 180 y Eusebio Beltrán y Serra, 9-11
Teléfono 379 18 73
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

O Abeiro
BAR

Cousas enxebres da nosa Galicia.

MARISCO - Lacón - Pulpo - Orella - Zorza
Botelo - Chourizo - Cachola - Empanada -
Ribeiro - Alvariño - Queimada - E mais...
Y de otras tierras.

Avd. V. Montserrat nº 133 - Tel. 370 63 04
EL PRAT de Llobregat - Barcelona

CLINICA DENTAL

Dr. Teófilo Deza

Horarios: de lunes a viernes de 9,30 a 12 h.
todas las tardes excepto sábados
de 15,30 a 20 horas

Flaquer, 9, 1.º

Teléf. 379 10 50

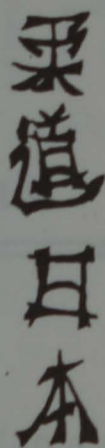
EL PRAT DE LLOBREGAT

Calle Figueras, 32-20
Teléfono 379 37 97

EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

JUDO-KARATE-PRAT

JUDO Y JIU-JITSU
DEFENSA PERSONAL
JAZZ MODERNO
GIMNASIA FEMENINA
SAUNA FILANDESA
SALA DE PESAS

CLASES: Para ambos sexos
Infantiles y adultos

Castilla, 52-54 - Tel. 370 58 52
EL PRAT DE LLOBREGAT

CLASES MAÑANA Y TARDE
INFORMACION DE 5 A 9

Pastisseria
Jardi

d'en
J. Torren

Jaume Casanovas, 169 - Tel. 379 33 45
Carretera Marina, 43 - Tel. 370 22 01
EL PRAT DE LLOBREGAT

menjars

Especialitat en carns a la brasa

Av. 11 de Setembre, 231-233 - Telèfon 379 13 24
EL PRAT

berón's

LENCERIA PARA LA CASA
Y CORTINAS

Jaume Casanovas, 105
Tel. 379 15 26

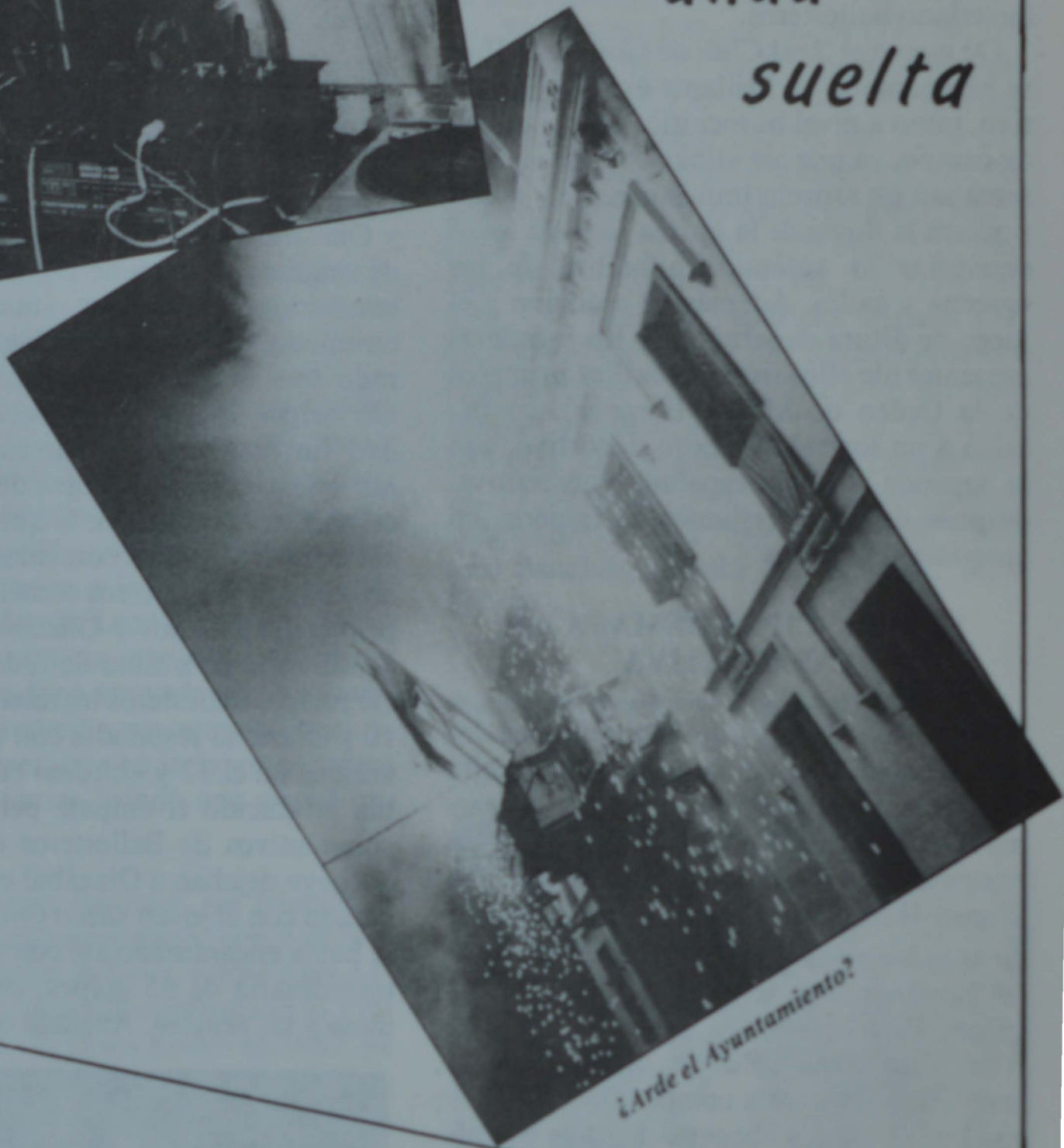
EL PRAT DE LLOBREGAT

Una
cámara
anda
suelta

¡¡Guauuuu!!

¿Arde el Ayuntamiento?

Melones yacentes

VI Open Sanyo Golf

El inicio de una nueva era

En marzo de 1984, un joven de 18 años, José M.ª Olazábal, lograba en los «greens» de El Prat su último Campeonato de España Amateur; consolidándose en el primer lugar del país... Dos años más tarde, en estos mismos «greens», este joven ha logrado su primera victoria profesional en España y la segunda de su primera temporada en el Circuito Europeo. Ha tenido que ser el VI «Open Sanyo» el marco de una auténtica explosión del que ya llaman «príncipe del golf europeo» batiendo ni más ni menos que a su gran amigo y «rey del golf mundial», Severiano Ballesteros.

De nuevo el Real Club de Golf de El Prat se ha apuntado un brillante éxito organizativo, tanto a nivel burocrático como a nivel de campo, ya que los «links» pratenses presentaban un aspecto impresionante y ni tan siquiera la lluvia de la última jornada logró deteriorar la auténtica alfombra de los «green» y calles. Además, la emoción y el juego de altura deparado por los jugadores presentes (de ellos siete de los diez primeros de la Orden de Mérito Europea), contribuyó a un formidable éxito deportivo, con la segunda victoria española consecutiva, después de cuatro triunfos extranjeros en anteriores ediciones.

EL «PRINCIPE CHEMA» A LA EXPECTATIVA

El jueves, día 9, ciento cuarenta jugadores tomaban la salida en la primera vuelta del torneo, de ellos seis «amateurs» y la «armada española» al completo junto con los pratenses Calero, Ramos, Sánchez y Juan Miguel Hurtado Anglada que con siete «birdies» y dos «bogeys» (un golpe sobre el par del hoyo) entregaba idéntica tarjeta de 67 golpes. Pero la sorpresa no acababa aquí y el pratense Manuel Ramos, dedicado más a la enseñanza que a la competición, con cinco «birdies» y dos «bogeys» lograba 69 golpes al igual que José M.ª Olazábal que a pesar de lograr «eagle» en el hoyo 10 (dos golpes bajo el par del hoyo) cometía cuatro «bogeys». En esta misma jornada el británico Charley, con cinco «birdies» se unían a Ballesteros y Anglada con un nuevo 67.

La segunda jornada, donde se iba a producir el corte hacia la final, fue la gran calidad, Ballesteros, a pesar de que decía que no jugaba lo bien que él quería, presentaba una nueva tarjeta de 67 golpes, con cinco «birdies» más y sin un solo error en las dos jornadas lo que le daba la primera plaza de la jornada y del Campeonato. Detrás de él ya aparecía Olazábal, que con una tarjeta de 68 golpes, después de cometer un «bogeys» en el tercer hoyo, el penúltimo error de todo el Torneo, se colocaba en la segunda plaza absoluta. Joan Anglada, cometía demasiados fallos y pasaba a ocupar la plaza 21.ª con una tarjeta de 74 golpes. Manuel

Ramos con un discreto 71 ocupaba la plaza 13.ª después de lograr un asombroso «eagle» de casi 200 metros en el hoyo más difícil del campo, el 14. Después de esta jornada, setenta jugadores pasaban el corte y fuera quedaban todos los «amateurs» destacando a Alfonso Vidaor como el más acertado con 147 golpes (74 y 73) y profesionales como Bernard Gallacher, Paul Thomas, Des Smyth, Eddie Polland, Antonio Garrido y el pratense Juan Miguel Hurtado que presentó tarjetas de 75 y 72 golpes en las dos jornadas.

LA BATALLA DECISIVA

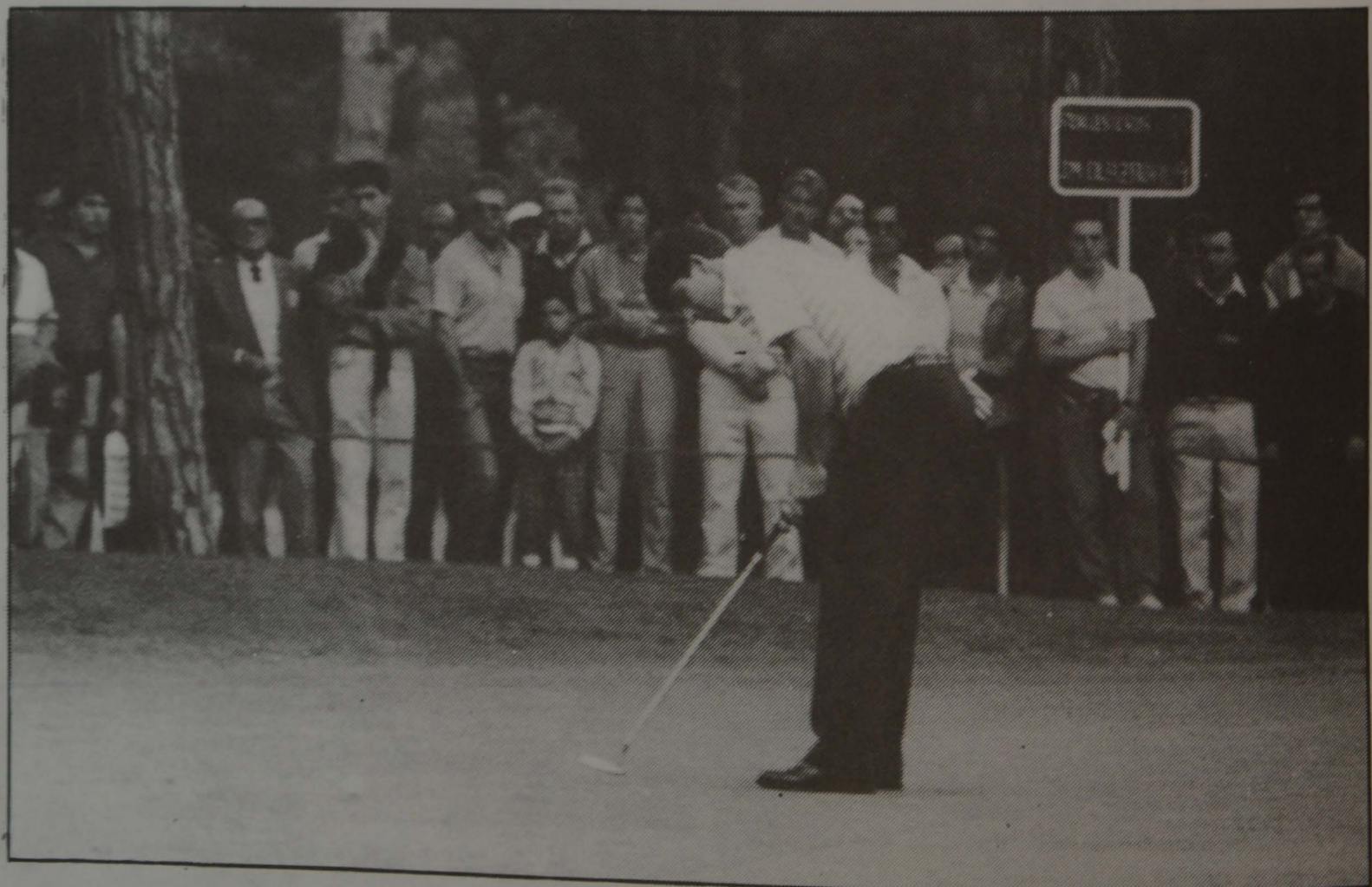
La tercera jornada iba a ser decisiva después de la clasificación absoluta, deparaba un enfrentamiento estelar, entre Ballesteros y Olazábal. El «Rey» le llevaba tres golpes de ventaja y después de 135 golpes no había cometido un solo error, aunque su estado anímico y físico ya estaba bastante deteriorado tras una temporada demoledora. El «Príncipe» seguía manteniendo una seriedad impresionante y parecía más entero que «Seve». Eran el centro de toda la atención de una jornada en la que el viento hacía estragos. Ambos comenzaban con «birdie» en el 1; Ballesteros cometía «bogeys», el primero, en el dos y Olazábal en el cinco —éste sería su último de todo el torneo—. De nuevo, Ballesteros lograba «birdie» en el 10 y Olazábal respondía con un formidable «eagle» en el 12 y «birdie» en el 17. Se había producido el empate pero dos errores consecutivos de Ballesteros en el 18, con «bogeys» dejaban a Olazábal en cabeza, empatado con el joven sueco Ove Sellberg, que se había encaramado ahí con una tarjeta extraordinaria de 65 golpes, con cinco «birdies» y un «eagle». Anglada con una tarjeta

de 67 golpes (siete «birdies» y dos «bogeys») volvía a los puestos de cabeza. Ramos se hundía con una tarjeta de 77 golpes, después de cometer 4 «bogeys» 1 «doble bogey» y 1 «birdie»... en los nueve primeros hoyos. Después de esta jornada, que había comenzado con la triste noticia de la muerte del padre de Pepín Rivero, que abandonó inmediatamente la competición, diez hombres podían aspirar a la victoria final: los españoles Olazábal, Ballesteros, Anglada y Aparicio, junto al sueco Sellberg, el americano Russell y los británicos, Gordon Brand Jr., Ian Mosey, Ian Wossnam y Howard Clark. Mas no se podía pedir.

A LO CAMPEON

La lección magistral que dio el triunfo a Severiano Ballesteros en la pasada edición del «Sanyo» se repitió de nuevo en esta ocasión... pero de la mano del hombre llamado a ser su gran sucesor, José M.ª Olazábal.

De salida, el donostiarra, lograba dos «birdies» en el 1 y 2, descentrando a Sellberg, que cometía «bogeys» en el tres. Después, con un juego frío y calculador, lograba los pares del hoyo tres al ocho y en el nueve un «birdie» le hacía llegar al techo con un menor trece sobre el par del campo a cinco de distancia de Ballesteros y tres de Clark. Comenzaba la segunda vuelta y Ballesteros, demostrando —él— porque es el mejor del mundo, conseguía «birdies» en el 10, 12 y 13, pero Olazábal respondía con iguales «birdies» en el 10 y 12. Severiano, cometía error y «bogeys» en el 14, mientras que Olazábal, seguro que no se le iba a escapar el triunfo, lograba los pares hasta el final. «Chema» Olazábal había logrado superar 50 hoyos de los 72 del recorrido de las cuatro jornadas con un solo «bogeys», lo-

«Chema» Olazábal logró su 1.er título profesional en España... y de qué manera.

Después de ocho años de ausencia, nuestro alcalde Lluís Tejedor asistió al Open Sanyo. En la foto lo acompañan el concejal de Cultura Sr. Pérez y el presidente del R.C. Golf El Prat, José Felipe Beltrán.

grando diez «birdies» y un «eagle» en este tramo. Además no cometió un sólo «bogey» en los últimos treinta hoyos; casi nada. Además hay que destacar de esta memorable jornada la gran actuación de Anglada, que lograba una tarjeta de 71 golpes y ocupaba la 8.ª plaza final. Manolo Ramos con una tarjeta de 74 golpes, ocupaba la plaza 58.ª y Manuel Sánchez que había trabajado de forma muy regular en las tres jornadas (72, 72, 73), entregaba una tarjeta de 78 golpes que le relegaban a la plaza 66.ª. Tanto Ramos como Sánchez, merecieron mejor resultado final.

CALERO ENTRE LOS GRANDES

Manuel Calero, demostró de nuevo estar entre los grandes profesionales del golf español. Su clasificación en la plaza 28.ª, el octavo español clasificado, con un total de 284 golpes (-4) no fue justa. Calero jugó de forma muy regular. Precisas salidas de «driver» y precisión en los acercamientos a «green», con mala suerte en el «putt». Baste decir que en la tercera jornada pudo conseguir «birdie» en ocho de los 18 hoyos y sólo lo logró en dos. Aún así su juego, con un total de 12 «birdies» y 8 «bogeys» rayó a gran altura ya que en la primera jornada, no pudo superar los dos «bogeys» de los hoyos 5 y 6, logrando un solo «birdies» en el 13. En la segunda, su juego en los primeros nueve hoyos fue demoledor (3 birdies), pero dos errores consecutivos (bogeys en el 10 y 11), que repitió en el 14, superado con «birdie» en el 15, le seguían manteniendo en la zona intermedia. En la tercera jornada, dos «birdies» consecutivos en el 9 y 10, fueron anulados por dos «bogeys» en el 14 y 15. Quizás cuando su juego iba a más, sobre todo la salida de calle en el 14, le descentró.

Pero Calero se superó en la última jornada, birdies en el 2, 5 y 6 y error en el 7, superado rápidamente en el 9 y 12 con «bir-

dies», que ponían broche a una buena, muy buena actuación de un jugador que merece más atención de la que se le dispensa.

Por lo demás, él ya referido éxito del equipo que dirigía Eduardo de La Riva, con hombres como Paco González y Paco Hurtado que han dejado las tareas de organización y esmero en el campo a un alto listón y como no referirnos a la oficina de Prensa, en la que M.ª Acacia López Bachiller volvió a demostrar todas sus cualidades humanas y profesionales, bien apoyada por las azafatas Nuria y Elisabeth y un hombre del club, Paco Pérez Pérez, que en su labor en tareas de enlace telefónico brindó una ayuda impagable.

No quisiéramos finalizar, sin felicitar al equipo de los patrocinadores, con hombres como Juan Miguel Albouy, y José Luis Aznarez al frente, que han confirmado al Prat como sede del VII Open Sanyo en 1987, ya colocado entre los tres grandes de Europa. Alegarnos por la presencia de nuestro Alcalde Lluís Tejedor y los concejales de Cultura y Deportes, Sres. Pérez y Mijoler en la brillante jornada de clausura. Nunca es tarde si la dicha es buena. Dicha jornada estuvo presidida por el Director General de l'Esport D. Josep Lluís Vilaseca y el Presidente del R.C. Golf del Prat D. Felipe Beltrán.

JOSEP MARGALEF
ANDRES VAZQUEZ
MANOLO GOL

Fotos: J. M.ª SARDA

Clasificación final del «VI Open Sanyo de Golf»

- 1.º José María Olazábal, España (69, 68, 69, 67) = 273 (-15);
- 2.º Howard Clark, Inglaterra (72, 68, 69, 67) = 276 (-12);
- 3.º Ian Mosley, Inglaterra (73, 67, 68, 69) = 277 (-11);
- 4.º Severiano Ballesteris, España (67m 67, 73, 71) = 278 (-10);
- 5.º Ove Sellberg, Suecia (70, 71, 65, 72) = 268 (-10);
- 6.º Ian Woosnam, País de Gales (71, 68, 69, 70) = 278 (10);
- 7.º Juan Anglada, España (67, 74, 67, 71) = 279 (-9);
- 8.º Gordon Brabd Jnr., Escocia (69, 70, 68, 72) = 279 (-9);
- 9.º Eamonn Darcy, Irlanda (71, 70, 70, 68) = 279 (-9);
- 10.º Andrew Oldcorn, Inglaterra (71, 67, 71, 68) = 279 (-9);
- 12.º Manuel Piñero, España (71, 68, 70, 71) = 280 (-8);
- 13.º Mariano Aparicio, España (72, 69, 68, 72) = 281 (-7);
- 17.º Rafael Gallardo, España (72, 67, 74, 69) = 282 (-6);
- 20.º José María Cañizares, España (71, 72, 68, 72) = 283 (-5);
- 28.º Manuel Calero, España (73, 71, 72, 68) = 282 (-4);
- 58.º Manuel Ramos, España (69, 71, 77, 74) = 291 (+3);
- 67.º Manuel Sánchez, España (72, 72m 73, 78) = 295 (+7).

Nota: Par del campo en 4 jornadas = 288 golpes.

Manuel Calero siguió demostrando, una vez más, su profesionalidad al asentarse en la cima del golf español.

SE HACEN
SEGUROS GENERALES

**TALLERES
SAIZ**

PLANCHA
Y
PINTURA

Ignasi Iglesias, 170 - EL PRAT

PIZZERIA

RESTAURANTE
Especialidades
EN PIZZAS
Y PASTAS FRESCAS

Pompeu Fabra, 49-51 Para encargos llamar al Tel. 370 99 01
El Prat de Llobregat (Barcelona)

**BAR
CAFETERIA JAMI
SNACK**

Platos combinados y
Tapas variadas

Av. Gallart Monés, 2 Tel. 370 93 63
EL PRAT DE LLOBREGAT

EXTINTORS
INDUSTRIALS I DOMESTICS
per informació sense
compromís truqueu al
Telèfon 379 02 31

HERMA
Casanovas, 3

Autocares FERSPRAT, S. A.

EXCURSIONES EN GENERAL
COLEGIOS EN BARCELONA
VIAJES POR TODA ESPAÑA

Cra. Marina, 100 - Teléf. 379 38 84 - EL PRAT

Montserrat Estalella Baró

QUIROMASAJISTA
(Masaje de Recuperación)

Cerdeña, 89 Teléfono 379 16 48
EL PRAT DE LLOBREGAT

HELADERIA HORCHATERIA

LA JIJONENCA
TURRONES ARTESANOS

Avda. Fco. Gallar Mones, 10-12
Teléfono 370 98 51 EL PRAT DE LLOBREGAT

VENDA DE MATERIALS PER INSTAL·LACIONS
D'AIGUA I LLUM

Joan Rulló

Carrer Madoz, 31 - Tel. 379 01 19 - EL PRAT DE LLOBREGAT

ESCUELA DE BALLET

OLGA SOCIAS

CENTRO PROFESIONAL Y DE INICIACION A LA DANZA

- BALLET CLASICO
- BAILE ESPAÑOL
- DANZA JAZZ
- EXPRESION CORPORAL Y TEATRAL
- GIMNASIA AEROBIC

Escuela con teatro propio - Preparación exámenes oficiales - Montajes de espectáculos - Participación en Galas y Concursos de Danza Nacionales - Escuela titulada - Equipo de Profesores altamente cualificados.

Passatge Martí Piñol, 13 - Teléfono 379 02 33 - EL PRAT DE LLOBREGAT

Gran éxito de la VI Cursa Popular

La VI edición de la «Cursa Popular de El Prat», organizada por el Ayuntamiento y el G.C.R. Courtelle, este año estrenaba un circuito de 9.500 metros, que a nuestro entender debería ser definitivo dado su atractivo, resultó ser un éxito deportivo, pero la descoordinación en algunos aspectos le restó brillantez en organización. Casos como el hecho de que en tramos de la calle Casanovas los vehículos ocuparan la calzada reservada a los corredores, porque alguien les dio paso; el hecho de que la llegada, que debería de haber dado la vuelta a la Avda. Verge de Montserrat, fuera al primer giro de entrada y la larga espera para recoger los trofeos —según los corredores—, restó brillantez a una carrera que a pesar de todo ha llegado a su mayoría de edad y da prestigio a nuestra población.

En féminas el duelo entre dos pratenses fue destacable y Nuria Carrió se impuso en la categoría absoluta a la atleta del G.C.R. Courtelle, Montserrat Catot que está en un momento de forma impresionante. En veteranas, la «Omnipresente» —un ejemplo que los jóvenes deberían seguir; Francisco Fernández Foche, vencía delante de Felipa Haro y María Martínez, madre de nuestro sub-campeón mundial de natación Joan Carles Castañé.

RESULTADOS Y CLASIFICACIONES

CATEGORIA FEMENINA

Hasta 10 años. — 1. Begoña Ruiz; 2. Antonia Balsera; 3. Nuria Sánch

De 11 a 14 años. — 1. Gemma Monclavillo; 2. Mónica Martínez; 3. Isabel López.

De 15 a 18 años. — 1. Montse Miralles; 2. Montse García; 3. Neus Company.

De 36 a 44 años. — 1. Paquita García; 2. María Castro; 3. M.ª Luisa Sánchez.

Más de 45 años. — 1. Paquita Fernández; 2. Felipa Haro; 3. María Martínez.

CATEGORIA ABSOLUTA

De 19 a 35 años. — 1. Nuria Carrió (33'13" 55/100); 2. Montserrat Catot; 3. Consuelo Virtus; 4. María Molinero; 5. Leonor Virtus; 6. M.ª Dolores Campoy; 7. Rosalía Vidal; 8. Graciela Mompó; 9. M.ª Paz Alarcón y 10 y 10. Marisol Martínez.

CATEGORIA MASCULINA

Hasta 10 años. — 1. David Hernández; 2. Miguel Pérez; 3. Mario Ceborain.

De 11 a 14 años. — Fco. Javier Serra; 2. José Martínez; 3. Antonio García.

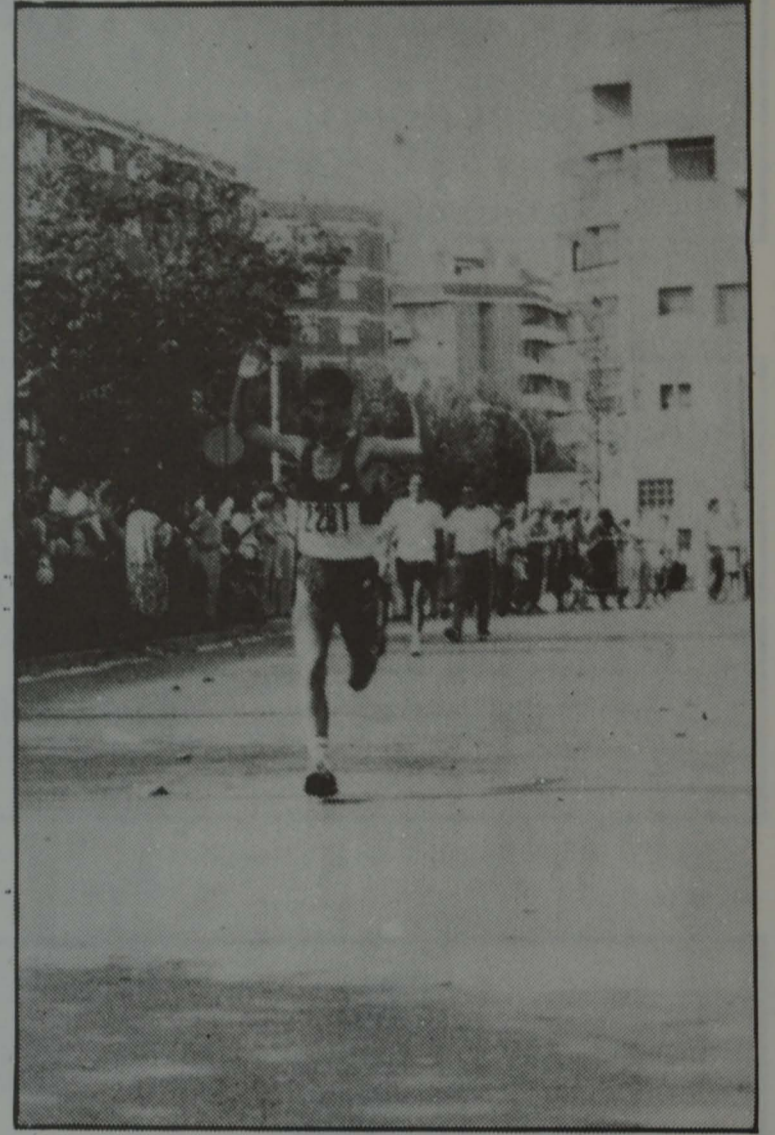
De 15 a 18 años. — 1. Ramón Galliza; 2. Juan J. Verdugo; 3. Esteban Marín.

De 36 a 44 años. — 1. Franciasco Carrasco; 2. Domingo Anguita; 3. Mariano Sáez.

Más de 45 años. — Felipe Campos; 2. Fermín Sobrino; 3. José Zapata.

CATEGORIA ABSOLUTA

DE 19 a 35 años. — 1. Javier Campos (28'55" 02/100); 2. Juan López (29'07" 2/100); 3. José Aranda (29'21" 82/100); 4. Nicolás Yélamos (29'54" 88/100); 5. Miguel Angel Martínez (30'11" 00/100); 6. José Albala (30'19" 25/100); 7. Javier To-

Javier Campo, gran campeón de la Cursa Popular.

rrant; 8. Josep Verrie; 9. Santiago Trujillo, y 10. Marc Cowell.

NOTA.— El número de participantes rebasó los 1.100. Los tiempos han sido cedidos por Juan Josep Arnau, Delegado de Atletismo del G.C.R. Courtelle.

J. MARGALEF

Martí, ganador de la Volta de Festa Major

El pasado domingo día 28 de septiembre se organizó por parte de la Agrupación Ciclista Prat y coincidiendo con la Fiesta Mayor de esta localidad, una carrera ciclista en el circuito que comprendía: Avda. Virgen de Montserrat, Avda. Remolar y esquina Coronel San Feliu, con un recorrido de 66 Km.

Participaron 55 juveniles, en la modalidad de sprint, cada cinco vueltas con bonificaciones para los cuatro primeros.

Los corredores de las dos formaciones locales no pudieron impedir, que tres corredores se fugaran del control del pelotón para que después de ir varias vueltas solos, lograran doblar al resto de corredores, con lo cual una vez más se ponía de manifiesto el dicho de «que nadie es profeta en su tierra». Los representantes locales sólo pudieron, y no sin antes tener que luchar lo suyo, obtener el cuarto y quinto puesto para José C. Cruz y José M. Rabal ambos representantes de la Escola Pratenca Piera C. Suñol. El premio para el 1.º Social lo obtuvo Javier Hueto de la A.C. el Prat.

La clasificación final quedó de la siguiente manera:

- 1.º José C. Martí — C.C. Tarragona.
- 2.º Jorge Pérez — C.C. Sant Martí.
- 3.º Juan Cerdá — C.C. Tarragona.
- 4.º José C. Cruz — E. Pratenca-Piera-Suñol.
- 5.º José M. Rabal — E. Pratenca-Piera-Suñol.

ANDRES VAZQUEZ

ÓPTICA PRAT

- Correcta graduación de sus gafas
- Garantía y rapidez - Taller propio
- Últimas novedades en monturas nacionales e importación
- Adaptación Bifocales y Varilux (sin raya) garantizada
- Gabinete adaptación lentes contacto

Federico Soler, 13-15 - Teléfono 379 46 93 - EL PRAT

AUTOMOVILES
RADIADORES

PONCE-2

**CAMBIOS DE PANALES - ESPECIALIDAD EN MAQUINARIA
OBRAS PUBLICAS**

Pau Casals, 19 - Tel. 370 92 04 - El Prat de Llobregat

SALON DE BELLEZA

MARTINO

- Peluqueria Unisex
- Tratamientos capilares
- Tratamientos faciales y corporales
- Maquillajes
- Depilaciones etc.

Estany de la Magarola, 9-11 - T. 370 81 54
EL PRAT DE LLOBREGAT

SERVICIOS COORDINADOS

**SEGUROS GENERALES
ASESORIAS: LABORAL, FISCAL,
ADMINISTRATIVA Y FINANCIERA**

1.º de Maig, 5 bajos A

EL PRAT DE LLOBREGAT

Teléfono 370 54 05

(Barcelona)

GIMNASIO JANSU

TAEKWONDO

**Triple campeón de España, 86 - Senior
Doble campeón de Cataluña, 86 - Infantil**

(E. P. K. A.)

Carretera Marina, 3

Tel. 370 49 77

El Prat de Llobregat

COMIDAS
TAPAS
BOCADILLOS

**BAR-RESTAURANTE
LOS GALLOS**

Poligono La Granja. Tienda 4 - Tel. 379 59 40 - Cra. Aviación - EL PRAT

Mármoles y granitos para la decoración de
cocinas y cuartos de baño

CUTILLAS

TALLER: Ignasi Iglésias, 110 - Teléfono 379 09 77

EL PRAT DE LLOBREGAT

Floristería CUATRO ROSAS

*Especialidad en bodas
y coronas*

Plaça Estany Sant Maurici, 17-19 - Teléfono 370 70 70
EL PRAT DE LLOBREGAT

JOCES DIDÀCTICS RULLÓ

**TELECOMANDATS
COTXES - AVIONS - VAIXELLS
JOCES PER A TOTES LES EDATS**

Madoz, 33 - Telèfon 379 01 19 - EL PRAT DE LLOBREGAT

TRANSPORTES AGRUPRAT

Sociedad Cooperativa Limitada Catalana

Alcalde Ferrer Monés, s/n.

Tels. 379 40 06 - 379 21 18 - Part. 370 73 88

EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

CRISTALERIA MEDINA

Especialidad en aluminio
Vidrieras emplomadas
Ventanas Gravent
Vidrios en general

Tordera, 6 - San Cosme
Teléfono 379 28 31

EL PRAT DE LLOBREGAT

Confecciones

Leonor

Gran surtido
en lanas

Se dirigen labores

ENRIQUE MORERA, 33 - TELEF. 379 02 94 - EL PRAT DE LLOBREGAT

Buena actuación de los equipos pratenses en la liga

Cuando estas líneas vean la luz, se habrá disputado la quinta jornada del Campeonato de Catalunya de Primera y Segunda Categoría en las que están presentes el C.B. Terlenka y C.B. Prat Cruzcampo. Mientras los «sederos», recién ascendidos de categoría, presentan las novedades de hombres como los veteranos hospitalenses, procedentes del Centre Catòlic, Calvis, Juárez e Itarte, junto a dos jóvenes jugadores originarios del «júnior» del C.B. L'Hospitalet, el C.B. Prat presenta la gran novedad de Santiago Navarro en la banda y un conjunto plagado de «jóvenes» que contrastan con los «seniors» supervivientes del equipo que descendió la pasada temporada.

La presentación, oficial de ambos conjuntos, tuvo lugar en el Torneo de Fiesta Mayor del C.B. Terlenka, en el que junto al C.B. Prat, participaron el Blanco Nuclear de Vilafranca, campeón de Primera Catalana en la pasada temporada y el Vilanova. El emparejamiento entre vilanovenses y los del Penedès, se decantó del lado «champañero» que arrolló materialmente al equipo costeño. Mientras, en el segundo encuentro, el de la «máxima» entre pratenses y «sederos» fue impresionante y si bien el Terlenka demostró su superior categoría y veteranía, los jóvenes hombres de Navarro causaron una buena impresión. En la jornada final, el C.B. Prat lograba la tercera plaza al arrollar al Vilanova mientras que en la final, el Blanco Nuclear de Vilafranca, se impuso al Terlenka de forma ajustada (57-59), vendándose así de la derrota de la Liga.

J. MARGALEF

BOWLING

TORNEO JUVENIL ESTIU JOVE '86

Campeón: Jordi Fernández.

I Campeonato Juvenil Fiesta Mayor TROFEO EXCMO. AYUNTAMIENTO

1.º Agustí Abad, 1.126; 2.º Oscar Camps, 1.075; 3.º Eva Contreras, 1.004; 4.º Ramón Boixados, 998.

Premio especial al último clasificado: Lali Vidal, 724.

III Campeonato de Fiesta Mayor TROFEO EXCMO. AYUNTAMIENTO

Masculino: 1. Toni López, 1.336; 2. Pe-layo Martínez, 1.275; 3. Juan Camps, 1.272.

Femenino: 1. Sandra Torrents, 1.224; 2. Judith García, 1.063.

Mejor partida: Toni López, 225 puntos.

Con este gol, Pepín salvó un punto ante el Igualada.

Ligero descenso del Prat

Cuatro jornadas más se han disputado en la 3.ª división desde la aparición del último DELTA. Ya son siete las celebradas, y si en las tres primeras el Prat sólo conocía el empate, en estas cuatro últimas ha tenido un balance de una victoria, un empate y dos derrotas. El único triunfo, que de momento se ha conseguido, fue ante el Hospitalet en la cuarta jornada, por 2-0 y con las cámaras de TV3 en las gradas. Partido memorable de los hombres de Olivé, que borraron de un campo abarrotado a todo un Hospitalet cargado de figuras, como por ejemplo los españolistas Cristo, Cardona, Toribio, etc. Luis Blanco y Pepín marcaron los goles en la segunda parte e hicieron vibrar a la afición.

Siete días después se sufrió la primera derrota de la temporada. Fue en el siempre difícil y complicado feudo del Mollerussa donde se perdió por 2-1. a pesar de la derrota, el Prat plantó cara al actual campeón de liga y tuvo que ser merced a un penalty, como los hombres de Viladegut abrieran el marcador. El tanto pratense fue obra de Pino. El primer domingo del presente mes el Prat recibió al Igualada en el Campo Municipal. Los locales no fueron los mismos que frente al Hospitalet sobre todo en defensa y centro del campo y como consecuencia de esto terminó el partido con un justo empate (2-2). Se adelantó el Igualada por medio de un injusto penalty que sólo vio el árbitro y empató Jareño por medio de otra pena máxima, que sirvió como compensación. El pequeño y peligrosísimo Valiente, que trajo en jaque a toda la zaga local, volvió a adelantar a los igualadinos, pero en el último segundo del encuentro, Pepín con un gol muy oportuno, salvó uno de los dos puntos en disputa.

Por último en la séptima jornada el Prat se desplazó al Montilivi de Gerona, donde tras ir ganando por 1-2, salió derrotado en los últimos minutos por 4-2. El delantero Juli marcó los 4 tantos del cuadro rojiblanco en una tarde inspirada, logrando de este modo el récord momentáneo de goles en un partido. Los tantos pratenses fueron obra de Luis Blanco y López Izaguirre.

2.ª REGIONAL GRUPO XI

Comenzó ya el campeonato en categorías regionales de fútbol, donde como en anteriores temporadas nuestra población cuenta con dos equipos en segunda regional; el C.D. Safi y el San Cosme. A la hora de cerrar la edición de DELTA, se han disputado ya 5 jornadas y nuestros equipos marchan así: 4.º) Safi: 3 victorias (3-1 al R. Grande, 1-5 al At. Llefia y 2-0 al Ribas), 1 empate (1-1 con el Sporting Cat.) y derrota (2-0 frente al Roquetas); 11 goles a favor y 5 en contra 7 puntos y 1 positivo. 11.º) San Cosme: 1 victoria (3-2 al C. Rosas), 2 empates (1-1 con el Triana C. y 2-2 en Vilanova) y 2 derrotas (1-3 frente al Roquetas y 5-3 ante el Sporting Cat.); 8 goles a favor y 13 en contra, con 4 puntos y sin positivos ni negativos. Como se puede apreciar el Safi de momento está cumpliendo, aunque en las dos últimas jornadas ha tenido pinchazo, mientras que el San Cosme ha hecho todo lo contrario, empezó muy mal y ha ido mejorando ostensiblemente sobre todo al empatar en el siempre difícil campo del Vilanova.

MANOLO GOL

GUIA DE SERVEIS

COMPRA DE COCHES
PARA DESGUACE Y
SINIESTRADOS
DAMOS BAJA DE TRAFICO
TEL. 370 35 81
PASAMOS A RECOGER

Plantas y Flores
Rosario
Exposición
Permanente
Pau Casals, 116 - T. 370 24 62
El Prat de Llobregat (Barcelona)

DETALLES
BISUTERIA
REGALO INFORMAL
PAÑUELOS Y
FULARES
Castella, 6 - Cadaqués, 22
EL PRAT

J. RECASENS
OPTICO DIPLOMADO
LENTES DE CONTACTO
REFRACTOMETRO COMPUTERIZADO
20 % Dto. a todo El Prat en gafas comple-
tas en su 10.º Aniversario
AV. MONTSERRAT, 130
T. 379 75 63 - EL PRAT DE LLOBREGAT

FOTOCOPIES
FOTOCOPIAS
SERVEI/SECRETARIA
Castilla, 27
Tel. 379 37 49

QUIROMANCIA
CARTAS
TAROT
ESPAÑOLAS
Sra. Mari
Teléf. 370 12 25 - EL PRAT

INSTALACIONES
CAMPOS
AGUA, GAS, ELECTRICIDAD
CALEFACCION
Y SISTEMAS DE ALARMA
Av. del Canal, 130 - Teléf. 370 42 03
El Prat de Llobregat (Barcelona)

**flors
company**
SERVEI INTERFLORA
Madoz, 4 - Teléfon 379 02 70
Dir. Teleg COMPANYFLORS
EL PRAT DE LLOBREGAT

ARTICULOS
DE PIEL
BOLSOS
Delcar
FEDERICO SOLER, 6 - TEL. 370 19 53
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

**optica
PRAT**
Sección Lentes de Contacto
Frederic Soler, 13-15
Teléfono 379 46 93
EL PRAT

**Asesoría
Técnica
Laboral**
GABINETE JURIDICO - LABORAL - FISCAL
ADMINISTRACION DE FINCAS
SEGUROS
**MUTUA
NACIONAL
DEL AUTOMOVIL**
Jaime Casanova, 102-104, Bajos, 1.º
Teléfono 379 58 99

ANUNCIOS ECONOMICOS

ANUNCIOS ECONOMICOS a disposición de las personas o actividades interesadas en anunciarse.

El formato de este espacio será similar a la prensa diaria, con los apartados que sean necesarios como son:

- BOLSA DE TRABAJO
- OFERTAS
- DEMANDAS
- ACADEMIAS
- PERDIDAS
- HUESPEDES
- VENTA DE PISOS
- VENTA DE INMUEBLES
- ALQUILERES
- TRASPASOS
- VENTA DE LOCALES
- VENTA DE MAQUINAS

Para más información: Martes de 6 a 8 de la tarde
Viernes de 11 a 1 del mediodía

Pau Casals, 47 bajos - Teléfono 379 05 33 - El Prat de Llobregat

ALQUILERES
Local 70 mts., esquina TRES puertas. Sin traspaso. Teléfono 379 44 52

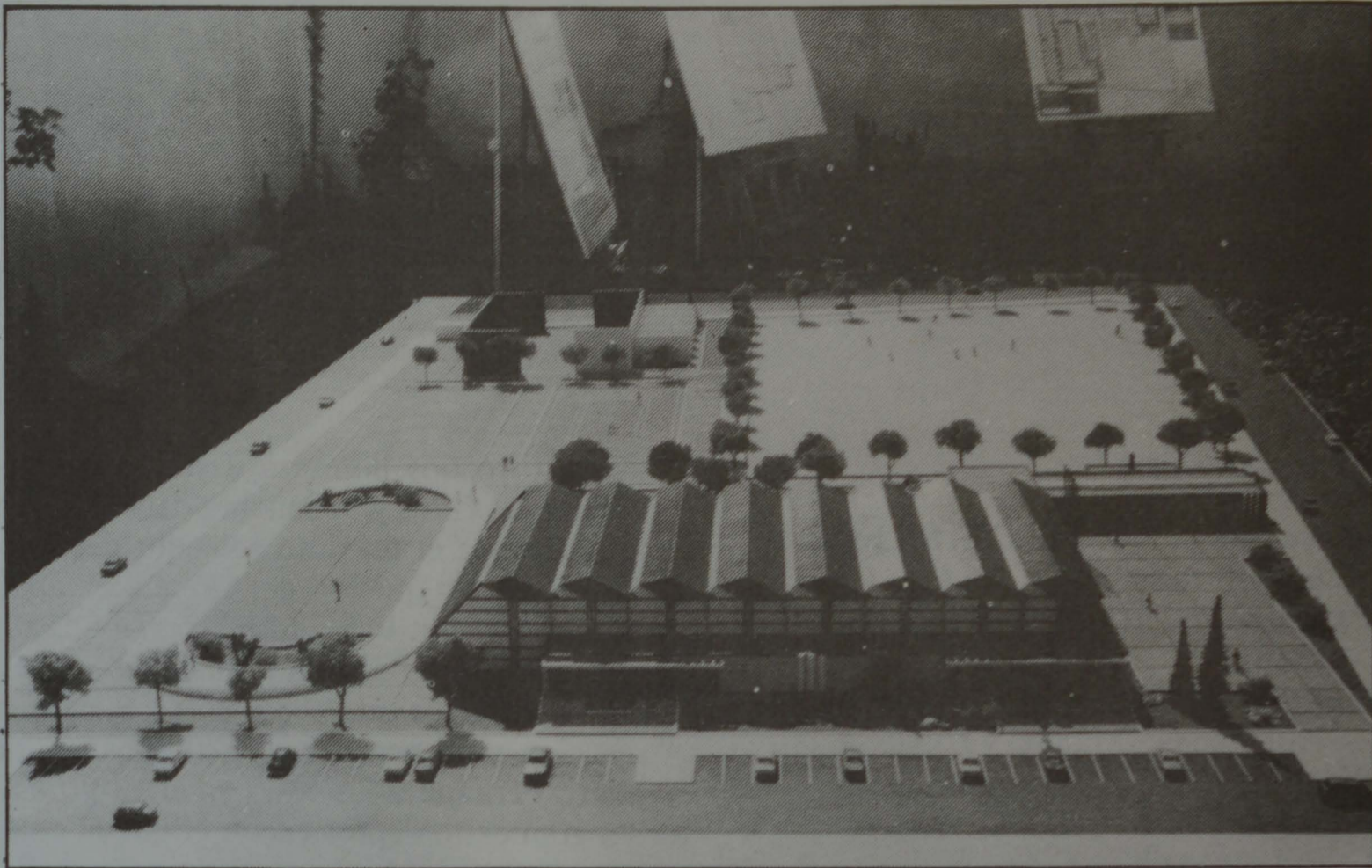
VENTAS
Vendo billar americano. Precio 125.000 ptas. Teléfono 370 67 39

Les noves instal·lacions esportives d'El Prat

El passat vint-i-vuit de setembre, al pati de les dependències municipals del carrer Major, es va inaugurar l'exposició «Planificació i construcció d'instal·lacions esportives al Prat», on l'Ajuntament presentava les realitats i projectes duts a terme i en un proper inici dintre d'aquest camp a la nostra població. El marc de l'exposició amb nombrosos panels amb plànols de les instal·lacions i una gran maqueta de la Zona esportiva Estruch, va congrega a tots els responsables de clubs, entitats de l'esport de promoció i tècnics de la població. En aquest apartat, malgrat l'espera de més de mitja hora veient l'actuació dels gegants, fou un èxit complet per l'Ajuntament, sobre tot perquè aquesta vegada, l'informació sobre el tema, resumida amb un llibret molt encertat va ésser prou conseqüent i malgrat algunes llacunes, imparcial.

No vull pensar en el caire «electoralista» de l'acte, però si cal dir que alguns dels projectes van ésser engegats als mandats dels regidors socialistes d'esports, Blai Corredor —de trist record— i Andreu Jiménez, qui va donar l'empenta definitiva a part d'ells, tasca, després recollida i sobre tot ben portada per en Lluís Mijoler, perquè s'ha de reconèixer que la tasca de la regidoria d'Esports ha estat de les més brillants dels mandats comunistes a la nostra població, fent realitat els eixos de planificació del terme municipal en quatre grans grups: Sant Cosme, englobant la remodelació del barri; L'Estruch per la zona de Carretera marina i Avda. de La Llibertat; Fondo d'en Peixo per el nucli antic de la població i la zona Sagnier, que fou el primer nucli i ha de ser el nucli més gran juntament amb la zona Estruch. A més a més, s'inclou la potenciació d'equipament recreatiu de barri de caràcter no competitiu al Barri de La Granja i Avda. de La Libertat, completat per les dotacions esportives de col·legis com Ventura Garrol, Príncep d'Espanya, Menéndez Pelayo, etc., una tasca cada dia més necessària, donat el baix nivell de dotacions esportives dels centres escolars, amb estat de lamentable abandó de moltes instal·lacions, sobre tot els petits gimnasos dels centres de Sant Cosme i Prínceps d'Espanya.

Si fins ara la situació de les infraestructures de les zones esportives de la població eren lamentables, l'actuació municipal no vol continuar en aquesta línia, i si el greu problema de la Zona Sagnier, ha estat sempre la manca d'equipaments complementaris i accesos en condicions, aquest aspecte ha estat superat al poliesportiu Estruch amb l'urbanització de l'avinguda del Pare

Andreu de Palma, resta de l'Avinguda Montserrat i Av. de La Llibertat, amb una inversió de 69.000.000 de pessetes, de les quals 22 milions són d'aportació municipal. I el greu problema de la Zona Sagnier ha estat solventat amb l'urbanització de l'Avinguda de Pompeu Fabra, des de l'Avinguda Remolar fins la mateixa zona, amb una inversió de 71.000.000 de pessetes. Tota aquesta xarxa permet unificar paral·lelament totes les zones esportives de la població amb un complet teixit viari, que repercuteix en la mateixa població.

L'inversió municipal al bienni 85/86 ha estat en l'apartat d'equipaments esportius al voltant dels 97 milions de pessetes, dels quals 13 milions pertanyen a equipaments esportius de barri i 84 a equipaments esportius en general, destacant els 55 milions de la Zona Estruch, on no s'especifica l'ajut de Diputació i Generalitat. Respecte a l'adquisició de sòl per la situació dels equipa-

ments, s'ha obtingut, mitjançant la cessió gratuïta de terrenys, una superfície de 26.000 metres quadrats a la Zona Estruch i 5.400 metres al Polígon La Granja, mentre que per expropiació s'ha obtingut en el sector de l'Avinguda de La Llibertat un total de 5.525 metres quadrats.

Per finalitzar, cal dir que el projecte de la Zona Estruch començarà la seva segona fase al 1987 amb la construcció d'una sala de barri, que compartirà activitats esportives i culturals. Sobre tot, les mires municipal cap el futur passen per la remodelació de la Zona Sagnier, subdividint la Zona en tres grans parts: camp de fútbol, zona recreativa amb dues piscines, restaurants, zones de «picnic» i serveis, finalitzant en el reformat de les pistes d'atletisme —esperem que per fi arrivi el «tartan»— acabant per la construcció de una nova pista poliesportiva a Sant Cosme.

J. MARGALEF

Lluís Tejedor, el alcalde de nuestra población, entregó el trofeo de campeón en Discoteca Halley al equipo representativo de dicha sala en el III Torneo Farmacia-Aeropuerto.

El C.N. Gavà, ganador del trofeo «Courtelles» de water-polo

SEMIFINALES

C. Natació 81' - 12 — C.E. Sta Eulalia - 9 (en prórroga).

Parciales: (3-1); (1-3); (2-3) y (3-2). Prórroga (3-0).

Goleadores: Natació 81' - F. Sánchez (6); J. Aliberch (4); Manuel y J. García.

Sta. Eulalia - Pueyo (2); Morales, Jiménez, Bescos, Ruiz, Bru, Millán y Liesa.

C.N. Prat - 13 — C.N. Gavà - 13 (Gavà, vencedor por penalties [5-4]).

Parciales - (4-2); (1-3); (2-2) y (3-3). Prórrogas (2-2) y (1-1). Penaltis (Gavà 5-4).

Goleadores: Prat - J. Tixell (6); A. Mateo (3); J. M.ª Mateo (2); J. M.ª Tixell (1) y J. Martí (1).

Gavà - Masferrer (5); J. Casany (4); Auaales, Burgues, Barrufet y R. Casany.

FINAL

C.N. Gavà - 13 — Natació 81' de Gavà - 9. Parciales: (4-3); (2-2); (2-1) y (5-3).

Goleadores: Gavà - Fernández (4); R. Casany (2); Tena (2); J. Casany (2); Barrufet y Masferrer (2).

Natació 81' - Sánchez (4); J. García (3); Figuerola (1) y Piqué (1).

No se puede pedir más emoción en un torneo de las características del de Fiesta Mayor, celebrado en la Piscina Municipal. Ya en semifinales el primer partido tuvo que decidirse en la prórroga, y después de que cada equipo dominara en dos tiempos, tres tantos de Aliberch en la prórroga decantó el resultado hacia los gavanenses del Natació 81'. Pero si el primer encuentro fue emocionante, en el segundo los chicos de Subirana mantuvieron una dura pugna contra el Natació Gavà, con empates sucesivos en los últimos segundos, dos prórrogas consecutivas y al final en la tanda a «muerte súbita», Cornudella falló el penalty que llevaba al Gavà a la final contra su eterno rival. La actuación de Jordi Tixell fue asombrosa.

En la final de consolación, los pratenses, aún no recuperados de la derrota de la semana anterior, no reaccionaron contra el Santa Eulalia y al final del segundo período el marcador señalaba un 2-4 que no hacía presagiar nada bueno. Subirana supo aleccionar a sus jugadores que borraron a los hospitalenses en los dos últimos tiempos con un parcial de 7-1. La gran actuación del bloque pratense y tres tantos consecutivos de J. Tixell dejaron las cosas en su lugar.

En la gran final, el Natació Gavà, daba la gran sorpresa, batiendo a su eterno rival el Natació 81'. El duelo fratricida entre gava-

neses, tuvo dos hombres destacados, Fernández del Gavà y F. Sánchez del 81', que a la postre fue el máximo goleador del Torneo. Cada vez que los del 81' se acercaban en el marcador, Fernández ampliaba la diferencia y en el último período un parcial de 3-0, dejaba el marcador en 11-6, pero la reacción rival acertaba (11-8), dejando de nuevo Fernández las cosas en el 13-9 final. Un gran éxito deportivo sin el que la colaboración del Ayuntamiento, Courtelle, Cristalerías Barcelonesas y el Centre Filatèlic i Numismàtic del Prat, no hubiera sido posible.

Dos jornadas muy interesantes tuvieron lugar los días 26 y 27 de septiembre, con la celebración de un torneo mixto entre los centros escolares locales y los nadadores del C.N. Prat, participando 120 nadadores del Club y 90 escolares de once centros, destacando sobre todo las marcas en 100 libres absolutos de Alfonso Cayuela (0'59" 11/100) y Jordi Tixell (0'49" 69/100), grandes marcas por debajo del minuto. Así mismo el juvenil Javier Sieiro lograba un crono en la distancia de 1'02"; el infantil Julio Cardo 1'06" 01/100 y en alevines y en 50 libres, Raúl Rodríguez obtenía un crono de 0'38" 73/100.

En la segunda jornada, y como antesala de lo que puede ser en el futuro todo un Torneo del Baix Llobregat, se celebraba el cuadrangular entre el C.E. Santa Eulalia, Natació 81' de Gavà, C.N. Gavà y C.N. Prat, siendo el Natació 81' el vencedor con un total de 387 puntos, seguido del Prat con 356 y el Santa Eulalia con 252. A nivel pratense hay que destacar el triunfo en relevos 4 x 100, en el que el equipo formado por J. M.ª Tixell, Jordi Tixell, J. Martí y A. Cayuela lograba un crono de 3'59" 71/100. De nuevo en 100 libres Cayuela y Tixell vencían y bajaban del minuto; el infantil Julio Cardo igualaba su marca de la jornada anterior y en alevín femenino las pratenses Meritxell Garulo y Arantxa Santamaría dominaban la prueba, siendo la primera vencedora con un crono de 1'17" 29/100 a algo más de un segundo de su rival. En otras pruebas los pratenses se imponían en 100 mariposa (juvenil), Montserrat Jorge (1'19"); en 100 espalda (alevín), Isabel Rodríguez (1'32" 33/100), en 100 espalda (juvenil) Javier Sieriro (1'14" 35/100); en 100 espalda (infantil), M.ª Dolores Fernández (1'25" 91/100); en 100 braza (absoluto), J. M.ª Tixel (1'19" 91/100) en 50 libres (benjamín), Emilio Avellaneda 41" 38/100 y 50 libres (benjamín fem.) M.^a TRini TRaver (52" 48/100).

Castañé, vencedor de la 59.ª travesía del Puerto de Barcelona

De éxito total se puede resumir la participación de los nadadores pratenses, tando del C.N. Prat como del C.D.F. y S. (minusválidos) en la 59.ª edición de la travesía al Port de Barcelona, en la que participaron más de quinientos nadadores de todas las categorías, destacando equipos del potencial de Reus Ploms, Montjuïc, Sant Andreu, Sabadell, Sallent, Atlètic, SEAT, Mediterrani, N. Barcelona, etc.

En masculinos absolutos, el pratense Jesús Sieiro, ocupaba la plaza 28.ª de los 120 participantes, y haciendo un cómputo de edades, según fecha de nacimiento, Sieiro es de 1971, su plaza computada sería la octava, ya que los anteriores clasificados eran de edad superior. Todo un broche de oro para un nadador que va a más cada día.

En féminas absolutas, Montserrat Jorge ocupaba la plaza 23.ª y al igual que su compañero, el cómputo de edades (nacida 1972) le llevaba a la 5.ª plaza de una prueba en la que las nadadoras del Reus Ploms y Sallent ocupaban casi todas las primeras plazas. Otra grata sorpresa. En infantiles, Montserrat Garulo deparaba una soberbia actuación y se colocaba en la plaza 16.ª de 60 clasificadas, en otra prueba donde el potencial del Sallent en travesías, se hacía más patente, copando las seis primeras plazas.

He querido dejar para el final, las que a mi entender son las dos mejores actuaciones pratenses en toda la historia de una prueba de esta magnitud. En primer lugar, destacar la sensacional travesía del infantil Julio Cardo, que ocupó la quinta plaza de entre 75 participantes, con un tiempo excepcional de 1 h. 30'40", a ocho segundos del tercer clasificado, que dicho sea de paso, también era un hombre del Sallent, ya que salvo el primer lugar, para un nadador del Atlètic, los otros tres seguidores eran hombres del referido club y eso se nota en la labor de equipo.

De Juan Carles Castañé, ya queda poco por decir. Campeón Olímpico, Subcampeón Mundial y actuación increíble en esta travesía, revalidando su título del año anterior, en pugna con sus más directos rivales, Jorge Gotzens y Paco Flores. Pugna que no existió, ya que con un tiempo de 45'50", aventajó a los dos badaloneses en casi cinco minutos. Juan Carles Sierra era vencedor en su categoría y 19.º en la absoluta mientras que Aguadé y Bas ocupaban la plaza 21.ª y 22.ª.

Éxito de participación, gran organización del C.N. Atlètic y éxito particular de la natación pratense. ¿Alguien puede pedir más?

L. SANTAMARIA, J. MARGALEF

Sabates
de pell
per a ella
i per a ell

SABATES
FONT
BOLSOS

ESPECIALISTA EN PRIMERES FIRMES

≡ ASSOCIACIÓ MUSICAL
DEL PRAT DE LLOBREGAT

ESCOLA DE MÚSICA

CASAL MUNICIPAL DE CULTURA

3.ª Planta

Plaça de Pau Casals

OBERTA INSCRIPCIÓ CURS 1986-1987

**CLASSES
DE**

Solfeig i teoria de la música

Instruments de vent

Clarinet, saxofon, flauta trav.
trompeta, trombó...

Instruments de corda

Violí, violoncel (Supeditat a mínims)

Piano

Programa d'ensenyament del Conservatori Municipal de Barcelona. Preparació per a exàmens lliures. Els alumnes d'instruments s'integraran a la Banda de Música de l'Associació o en altres formacions musicals quan el seu nivell ho permeti.

(El 95 % d'alumnes matriculats en el conservatori aprovats amb nota mitjana de notable, en el propassat curs.)

INFORMACIÓ I INSCRIPCIÓ: En els locals de l'Escola, Plaça Pau Casals, Casal Municipal de Cultura, 3.ª planta. (a partir de l'1 de setembre)

Dilluns a divendres de 18 a 20 hores

Telèfons 379 42 85 - 379 33 83

CAIXA DE PENSIONS

"laCaixa"

MULTIUSO

El equipo «MULTIUSO» HITACHI, representa la última innovación en videos.

Su nuevo sistema le permite tener un solo video de múltiples aplicaciones, entre ellas ser un equipo de sobremesa a la vez que portátil.

Con el «MULTIUSO VT-7E, Vd. tendrá un perfecto equipo grabador, reproductor y portátil, siendo práctico, de fácil manejo, ligero de peso y con la más avanzada tecnología.

VIDEO

HITACHI

Sabiduría de futuro.

VT-7E

com

telerradio

para los que saben comprar... y ahorrar

Ayda, Virgen de Montserrat, 127 - 379 19 16 y 379 01 16 - EL PRAT DE LLOBREGAT